

DJKT•

DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

Tři scény
plné emocí

4/2023

DIVADELNÍ REVUE *DJKT*

OPERA | ČINOHRA | MUZIKÁL | BALET

Najdete uvnitř

OBSAH

- 4 ČINOHRA
- 12 MUZIKÁL
- 18 BALET
- 24 OPERA
- 34 BLAHOPŘEJEME / VZPOMÍNÁME

KONTAKTY

Ředitelství

Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 049

Odd. prodeje a služeb, předplatné a hromadné objednávky

Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 185, 378 038 444
predplatne@djkt.eu

Denní pokladna

Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
Po–Pá: 10.00–18.00
tel. +420 378 038 190
vstupenky@djkt.eu

Divadelní pokladny

(hodinu před začátkem představení)
Velké divadlo, Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 128
Nová scéna, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 059
Malá scéna, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 439

Odd. marketingu a propagace

Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 180

DIVADELNÍ REVUE DJKT

vychází 4× ročně
MK ČR E 14075
Vydává: Divadlo Josefa Kajetána Tyla,
příspěvková organizace,
Palackého nám. 2971/30, 301 00 Plzeň – za podpory MK ČR
a Plzeňského kraje
IČ 00078051

Ředitel DJKT: doc. MgA. Martin Otava, Ph.D.
Zřizovatel DJKT: statutární město Plzeň
Odpovědná redaktorka: Bc. Martina Drbušková
Grafické zpracování: Michal Světlík
Foto: Irena Štěrbová, Archiv DJKT, Agatha Christie in 1922 ©
The Christie Archive Trust, Mário Bakuš, Tamara Černá,
David Konečný, Martina Root, Milan Svoboda
Sazba: Miroslav Herejk
Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o.
4/2023 vychází 16. listopadu 2023.
Uzávěrka 16. října 2023.

Vážení a milí diváci, předplatitelé, ještě se Vám to možná zdá daleko, ale za chvíli zde máme nový rok a Vánoce. Nechci Vás stresovat a ptát se, zda už máte nakoupené dárky nebo kolik druhů cukroví letos upečete, chci Vám říct, že rok 2024 bude u nás v divadle opravdu výjimečný. Rok 2024 je totiž jako každý rok se čtyřkou na konci Rokem české hudby – řada významných výročí osobností české hudby se totiž pojí právě s roky končícími čtyřkou. Rok české hudby se poprvé uskutečnil v roce 1924 jako oslava stého výročí narození Bedřicha Smetany, příští rok si tedy připomeneme 200 let od narození tohoto velikána české hudby. Při této příležitosti uvidíte a uslyšíte na našich jevištích všechny Smetanovy opery. Bude to jedinečná příležitost, která se v Plzni naposledy naskytla před čtyřiceti lety. A jako třešničku na dortu uslyšíte dokonce i Smetanovu nedokončenou operu *Viola* v rámci slavnostního koncertu *V hudbě život Čechů*. Program ale nezůstane „jen“ u oper Bedřicha Smetany. Chystáme toho mnohem víc! Připomeneme si díla Janáčka, Dvořáka, Martinů i Karla Svobody, ale také současných skladatelek a skladatelů, jako Silvie Bodorové, Lenky Noty či Jana Kučery. V programu si pak vyhledejte označení TOP RČH. Série těchto představení přinese speciální atmosféru – dobově oblečený jevištní personál, fanfáry složené přímo k Roku české hudby, drobné dárky, speciální lektorské úvody a další.

Milí diváci, těšte se už teď s námi! My se těšíme na Vás.

Martin Otava
ředitel DJKT

Vážení a milí divadelní přátelé, když jsem před psaním tohoto textu přemýšlela, jakým slovním spojením popsat letošní činoherní sezónu, došla jsem ke slovu TOUHA. Myslím, že ta se vyskytuje ve všech dílech, která Vám chceme letos nabídnout. Touha po moci, touha po spravedlnosti, touha po vítězství, touha po normálním životě, touha po odplatě, touha po sounáležitosti, touha po odhalení pravdy, touha po lásce. To jsou tužby našich postav, které Vás letos zavedou na bitevní pole, do anglické zahrady, do polského divadla, na most mezi dvěma vesnicemi a také do soudní síně. Nebojte se i letos Vás necháme nahlédnout do postřížinského pivovaru, do hvozdů tatranských a úrodných plání Magury, do života stárnoucích rockerů či energických důchodkyň, stále se budete moci ptát po smyslu honu na čarodějnice či honu na politické oponenty. Pro milovníky netradičních zážitků tu máme zpět posezení v odvykací léčebně... A v neposlední řadě se určitě i letos pobavíte nad záměnami pana Champsboisyho a také můžete zajásat nad každým gólem Jury Klapzuby. Máme toho myslím hodně, co Vám chceme nabídnout, a to vše je spojené zase s naší hereckou TOUHOU – mít plně hlediště spokojených diváků. K tomu chceme přispět nejen našimi jevištními díly, ale i mimorepertoárovými projekty, jakými jsou pravidelná Setkání před premiérou, Literární kavárna, činoherní podcastový kanál s novým názvem Podtext, koncerty „Činohrani“ a také projekty naší DDDílny.

Apolena Veldová
šéfka činohry

Průvod VENDELÍN poosmé

Zdeněk Hruška

Eliška Bartáková, Zdeněk Hruška, Martin Otava

Jiří Pokorný, Zdeněk Hruška, Roman Zarzycký, Martin Otava, Lumír Olšovský, Jiří Petrdlík, Martin Holec, Martin Šeřl

V úterý 5. září prošel Plzní Průvod Vendelín a symbolicky tak zahájil kulturní sezónu v Plzni a Plzeňském kraji. Průvod vyšel z Mlýnské strouhy v čele s ředitelem divadla Martinem Otavou a primátorem Romanem Zarzyckým, putování bylo zakončeno u Velkého divadla, kde vystoupily všechny umělecké soubory DJKT s ukázkami z minulého, současného i připravovaného repertoáru. Do režiséra, herce a divadelního ředitele Vendelína Budila se tentokrát převtěl Zdeněk Hruška, který s Martinem Otavou a radní pro oblast kultury a památkové péče Eliškou Bartákovou program u Velkého divadla zahájil.

Martin Holec, Martin Šeřl

Aneta Pašková

RICHARD III.

v těle Vladimíra Pokorného

William Shakespeare

Překlad Jiří Josek, režie Adam Doležal, dramaturgie Johana Němcová a Zdeněk Janál, scéna Jozef Hugo Čačko, kostýmy Agnieszka Pátá-Oldak, hudba Petr Zeman
Premiéra 28. října 2023 na Nové scéně

Když ses dozvěděl, že budeš hrát Richarda III., co ti poprvé blesklo hlavou? Nezalekl ses takového úkolu?

Poprvé mi blesklo hlavou, proč to nehraje Stráža, Malér nebo Hruška? Ale úkolu jsem se nezalekl, na ten jsem se začal těšit. Byl jsem samozřejmě nadšený, že do mě divadlo vložilo takovou důvěru.

A jak ses na ten úkol pak začal připravovat?

Poměrně intenzivně. Hned jak jsme s Adamem Doležalem dozkoušeli Příliš drahý jed, začali jsme se nad tím scházet a vyměňovat si různé dokumenty. Zjistili jsme si toho hodně ohledně historického kontextu. Pak jsem si přečetl všechny Shakespeareovy politické hry, které Richarda III. dějově předcházejí a dotýkají se Války růží. Koukal jsem se na Al Pacina, Benedicta Cumberbatche nebo Larse Eidingera, jak k té roli přistupovali oni a co k tomu říkali v rozhovorech. Pak jsem se začal víc ponořovat do textu...

Jak jste si na začátku s režisérem pojmenovali charakter postavy a jak jste se rozhodli k ní přistoupit?

Chtěli jsme, aby hlavně první polovina inscenace byla velkou show – uvědomili jsme si, že Richard je vlastně v jistém smyslu hrozně zábavný. A že se neuvěřitelně baví tím, co dělá, dokud nedosáhne svého cíle. A pak se z něj stane úplný psychopat, který zjistí, že dosažený cíl mu nestačí. Řešili jsme, jak dospět k tomu, aby si divák zároveň Richardovo konání užíval. Chtěli jsme, aby s ním soucítit, pochopil ho a dokázal s ním jít – a až pak zjistil, co je to za magora, kterému od začátku fandí.

Vladimír Pokorný

Pojmenovali jste si i nějaké předobrazy nebo paralely v současném světě?

Že bychom si úplně přímo ukazovali prstem, to ne. Občas spíš detaily, které byly přibližně pro jednotlivé stránky jeho osobnosti. Spíš jsme se myslím inspirovali více osobnostmi nebo postavami. A z nich jsme si poslepovali ten finální obrázek. Je to psychopat, který se ke každému chová jinak, s každým jinak komunikuje – a já nikoho přesně takového neznám.

Jak sis pak postavu Richarda začal na sebe „oblíkat“, skrz jaké zkušenosti? Přes co se spojil Vlád'a Pokorný s Richardem III.?

Asi přes jeho bolest a smutek. On je hrozně zraněný. Obvykle ho divadla uvádějí jako krystalicky čistého záporáka. Ale z mého pohledu to není takhle, ten člověk měl nějaký důvod. Když jsem si pojmenoval, odkud jeho zlo pramení, tak jsem mu začal najednou rozumět. Pak jsem se do něj pokusil vniknout

také skrz pohybový princip té postavy, který jsem si vymyslel. Tedy především skrze monology a pohybové kreace jsem začal objevovat jeho nitro a došlo mi, že je to vlastně hrozně zhrzený člověk, že není zlý jen tak od podstaty.

Zmínil jsi pohyb. Ano, tvůj výkon nestojí jen na slově. Pracuješ s mikrofonem, s kapelou, chvílemi až melodramaticky, pohyb zde není jen ve smyslu gesta postavy, ale tančíš, jednou až baletně, vynechat nemůžeme ani souboj... Jak ti vyhovuje tato mnohost prostředků?

Vzhledem k tomu, že to jsou skoro všechno moje nápady, tak mi to vyhovuje velmi. A chtěl bych poděkovat Adamovi, že mi to všechno umožnil. Myslím si, že to posiluje vnímání mnohovrstevnatosti Richardova nitra.

V inscenaci hraje živá rocková kapela, místy to může působit až jako rocková opera. Na koho tento typ inscenace může cílit?

Úplně to nevnímám jako rockovou operu, tu hudbu stále vnímám tak, že především slouží nám hercům. I když zvnějšku to může vypadat trochu jinak. Myslím, že se nám tu inscenací povedlo udělat pro všechny. Opíráme se o ten velmi klasický Shakespeareův text, ze kterého nevybočujeme a vedeme ho klasicky. Co se týká kostýmů, tak mi nepřijdou nějak extra moderní, jsou prostě nadčasové, s historickými i současnými prvky. A co se týče té rockové kapely, tak chápu, že lidem, kteří nemají rádi, když je něco nahlas, se to asi líbit nebude. Ale jinak si nemyslím, že je v té inscenaci něco, co by mohlo někomu vadit. Konzervativní divák si v tom najde to svoje, což je ten velmi poctivě udělaný Shakespeare, mladému divákovi může být sympatické právě to propojení s kapelou, a že hru hrajeme tak nějak dynamičtěji, energičtěji, mlaději, ale zcela s respektem k tomu textu.

Když se řekne Richard III., tak se jistě mnohým vybaví, že má mít hrb. Má i ten tvůj Richard hrb, a jak s ním pracuješ?

Má... Ale on ho mít nemusí, Shakespeare ho přímo nepředepsal, jen ho naznačuje: „Jsem křivý znetvořený ošklivec“ a podobně, ale to se dá všechno promítnout do Richardova nitra, jak jsem zmiňoval. Nechtěl jsem, aby to byl od začátku do konce fyzicky postižený člověk. Chtěl jsem nějakým divadelním znakem vytvořit postavu, která je tak postižená zevnitř a postupem času, jak na sebe

Petr Urban, Zuzana Ščerbová, Libor Stach

Vladimír Pokorný, Eliška Vocelová

nabaluje všechny ty svoje sviňárny, vraždí atd., tak se mu to psychosomaticky promítá i do toho těla a skončí i jako fyzický mrzák. Ale nevím, jestli je to zřetelné, třeba to bude divák čist jinak, ale já jsem tu postavu tvořil s tímto. Že se z něj ten mrzák stává tím, co dělá a jak na něj působí jeho okolí, zejména jeho matka.

Další věc, která se divákovi vybaví, je replika: „Dám království za koně.“ Padne tam tahle replika?

Padne, přesně dvakrát, jak ji Shakespeare předepsal. Často je vykládaná tak, že Richard je slaboch, který chce utéct z bojiště a nechat všechno napospas, jen aby si zachránil holý život. Ale já jsem si přál, aby tahle replika byla i o tom, že když on

LIDÉ, MÍSTA, VĚCI zpět na Malé scéně DJKT

Duncan Macmillan

Překlad **Kateřina Holá**, režie **Josef Kačmarčík**, dramaturgie **Zdeněk Janál**, scéna a kostýmy **Ján Tereba**, hudba **Jakub Rataj**

Od 4. listopadu na Malé scéně po delší pauze opět uvádíme hru *Lidé, místa, věci*, která měla na jaře roku 2022 jen několik málo repríz. Do hlavní role se v ní ještě při mateřské dovolené vrací Klára Kuchinková. Uvidíte příběh ze života herečky Emmy, který může potkat každého z nás. Nebo jste si natolik jistí, že Vás se její příběh týkat nemůže? Každý z nás se někdy jistě ocitl na rozhraní, na hraně.

se pro něco rozhodne, tak se tak strašně zabejčí, že za svým cílem jde za každou cenu. Což je mimochodem předtím ten hlavní důvod, proč se mu všechno tolik daří, protože je takhle nezlomný. A myslím si, že i tady, když říká: „V poli je nejméně šest Richmondů. Pět z nich jsem zabil místo něj. Koně! Chci koně! Dám království za koně!“, tak je to válečník, který chce ještě sednout na toho koně a vyhrát. Snažím se tam tak podržet tuhle jeho dravost, ten tah na branku, a ne že chce zdrhnout. Můj Richard by nezdrhnul, klidně by u toho umřel, ale jeho cílem je zabít Richmonda a udělal by pro to cokoli, jenom aby zabil toho hajzla, který mu tam přišel zničit jeho sen.

Když jsem před časem dělal rozhovor s Adamem Doležalem, tak říkal, že dokáže pracovat snad s každým hercem, ale když ho delší dobu zná nebo jsou kamarádi, tak je to snazší v komunikaci. Vy jste spolu pracovali už předtím na Litviněnkovi. Sedlí jste si a stali se z vás kamarádi? Pomohlo vám to v tvůrčím procesu?

Velmi. Je to opravdu mnohem snazší. Oba dva víme, co od sebe můžeme navzájem čekat, víme, kdy toho druhého přibrzdit v nápadech, víme, kdy nám to pomáhá a kdy naopak škodí – jeho režijní, mojí herecké práci. Myslím, že v tom na sebe dobře slyšíme a dovedeme si vyjít vstříc i se zastavit. Na práci s Adamem mi velmi vyhovuje to, že se nebrání žádným mým nápadům, každý nápad zváží, některý vyzkouší, často přijme a škrtně to, co si vymyslel on, je naprosto otevřený tvorbě a hledání a nemá vůbec žádný machistický přístup jako někteří režiséři, se kterými jsem měl tu čest. Nemyslí si, že má ve všem pravdu. Ale zároveň přesně ví, co chce. Jen to není egoman. Vyhovuje mi, že mě k tomu dostatečně pouští a pak to může být celé dostatečně moje.

Děkuji za rozhovor.

Zdeněk Janál

Monika Švábová, Vladimír Pokorný

Martin Stránský

Jaroslav Matějka, Jana Kubátová

Klára Kuchinková

Denisa Cupáková, Jana Kubátová, Eliška Vocelová

Klára Kuchinková

Dvě otázky pro režiséra Josefa Kačmarčíka

Proč se podle tebe hra *Lidé, místa, věci* jmenuje právě takhle?

V textu je zmiňováno, že právě tyhle impulsy často vedou závislé lidi k recidivě. Zároveň jsou to však obecně kategorie, kterými se snažíme popisovat svět kolem nás. Hra se tak podle mého jmenuje právě proto, že se ptá po povaze reality, která nás obklopuje – jestli ji lze opravdu jednoduše zařadit do škatulek podstatných jmen a jestli je opravdu tak pevná, jak se zdá.

Hlavní hrdinka hry *Emma*, závislá na všem možném, se pokouší vyléčit se ze svých závislostí. Povoláním je herečka. Setkal ses již se svou Emmou někdy ve skutečnosti v divadle nebo jen tak v životě?

S jednoznačnou dvojnicí Emmy jsem se ještě nesetkal. Ale mnoho lidí má myslím v sobě části její osobnosti a problémů, se kterými se potýká. A u herců a hereček je myslím typická otázka vlastní identity, ať už ji řeší oni sami, nebo ji jako problematickou vnímá jejich okolí. Ale i já mám často pocit, jako by smyšlené příběhy byly reálnější než skutečnost. Možná je to tím, že jsou zkonstruované a jako takové tedy dávají často větší smysl. A na pocitu, že věci dávají smysl, jsme myslím jako lidé závislí úplně nejvíc.

Zdeněk Janál

Česká premiéra detektivky GO BACK FOR MURDER

Agatha Christie

Překlad **Martina Schlegelová**, režie **Martina Schlegelová**,
dramaturgie **Zdeněk Janál**, scéna **Jaromír Vlček**,
kostýmy **Aneta Grňáková**, hudba **Jan Čtvrtník**

Eliška Vocelová

Divadelní adaptace detektivky *Pět malých prasátek*

Těsně před Vánoci, 16. prosince, Vás potěšíme detektivkou Agathy Christie. A uvedeme ji dokonce v české premiéře. Režie se chopí (tak jako před časem autorčiny *Pastí na myši*) Martina Schlegelová. Uvidíte pozoruhodnou dramaturgii (1960) známého románu *Pět malých prasátek* (*Five Little Pigs*, 1942), v níž mladá žena Carla hodlá očistit jméno své matky Caroline. Ta byla totiž před šestnácti lety odsouzena k smrti za vraždu svého manžela, známého malíře Amyase Cralea. Carla až v den své plnoletosti obdrží dopis, který jí matka před smrtí napsala z vězení. Píše v něm, že je nevinná. Carla tak hodlá za pomoci slavného detektiva zjistit, co se tenkrát v jejich domě skutečně stalo. Událost měla pět svědků, kteří přijedou do rodinného sídla, aby si vzpomněli na každý detail z toho osudného dne. A odkrývání zdánlivě nedůležitých detailů může začít! Výsledky se ve hře pozoruhodně střídají s retrospektivními výjevy z minulosti. Hra tak slibuje atraktivní a moderní dynamiku dramatického vyprávění a to právě detektivní napětí! *Go Back for Murder* je po *Pastí na myši* druhým dílem naší dramaturgické trilogie s názvem 3x *Agathou Christie*.

Zdeněk Janál

Agatha Christie

Královna detektivek, tak je po celém světě známá Agatha Christie. Více než miliarda výtisků jejích knih vyšla v angličtině a další miliarda v ostatních jazycích. Pouze Bible a dílo Williama Shakespeara jsou v prodeji úspěšnější. Agatha Christie je autorkou 66 detektivních románů, přes 150 krátkých povídek, 30 her a šesti románů vydaných pod pseudonymem Mary Westmacott. Mezi jejími pracemi jsou světoznámé tituly, jako *Vražda v Orient Expressu* (*Murder on the Orient Express*), *Smrt na Nilu* (*Death on the Nile*) nebo *A pak už tam nezbyl ani jeden / Deset malých černoušků* (*And Then There Were None*). První román *Záhada na zámku Styles* (*The Mysterious Affair at Styles*) napsala Agatha Christie na sklonku první světové války, ve které sloužila jako VAD, tzn. dobrovolná zdravotní sestra a lékárnice. Pro román vytvořila postavu Hercula Poirota, malého belgického detektiva, který se stal nejoblíbenějším detektivem od dob Sherlocka Holmese. Knihu vydalo nakladatelství Bodley Head roku 1920. V roce 1926, poté, co psala každý rok jednu knihu, vyšlo její první mistrovské dílo *Vražda Rogera Ackroyda* (*The Murder of Roger Ackroyd*). První Agathina kniha vydaná nakladatelstvím Collins, ve kterém během 50 let vydala knih 70. *Vražda Rogera Ackroyda* má ještě jedno prvenství, je první knihou, která byla zdramatizována – pod názvem *Alibi* – a úspěšně uvedena na londýnském West Endu. V roce 1930 Agatha představila světu nového detektiva. Když stvořila slečnu Marplovou, nečekala, že se stane Poirotovou konkurentkou, ale s *Vraždou na faře* (*The Murder at the Vicarage*), prvním románovým vystoupením slečny Marplové, se ukázalo, že vytvořila další oblíbenou a stálou postavu. Její vůbec nejúspěšnější hra *Past na myši* (*The Mousetrap*) měla premiéru v roce 1952 a je nejdéle hranou hrou v historii. Agatha Christie byla v roce 1971 jmenována Dámou britského impéria. Zemřela roku 1976.

Společnost Agatha Christie Limited (ACL) spravuje literární a mediální práva k dílům Agathy Christie po celém světě již od roku 1955 a spolupracuje s nejlepšími talenty v oblasti filmu, televize, nakladatelství, divadla a digitálních platform, aby zajistila, že se díla Agathy Christie budou i nadále dostávat inovativními způsoby a na nejvyšší úrovni k novým divákům. Společnost řídí James Prichard, pravnuček Agathy Christie.

Více na www.agathachristie.com

PODCASTY V NOVÉM KABÁTĚ

Podcastový kanál činohry DJKT vstoupil do této sezóny s novým názvem. Z *Čin&hra* se stal *Podtext* – podcast, který se nebojí jít pod povrch věcí – a lépe tak vystihuje, čemu se podcastový kanál věnuje. Svůj podcast spustila činohra DJKT na začátku minulé sezóny a během prvního roku vytvořila 16 dílů – tedy zhruba 800 minut záznamu. Jednotlivé díly jsou nyní rozděleny do čtyř dramaturgických linií – *Dramaturgické úvody* a *Paměť činohry* zůstávají zachovány, velkou změnou prošly podcasty s rozhovory, které jsou rozděleny do dvou cyklů – *Profil* a *Téma* – a přinesou rozhovory například s Andreou Mohylovou či Martinem Stránským, ale také se s erudovanými hosty podívají pod povrch různých kulturně-společenských témat. Podcast najdete na Spotify, Soundcloudu a webu divadla.

NETRADIČNÍ POHÁDKA OPĚT NA SCÉNĚ

V prosinci se na jeviště Malé scény vrací interaktivní pohádka *1 x 6 pohádek*, která vychází ze známé knížky Františka Hrubína a zapojuje hravou a chytlavou formou do dění na scéně i děti z řad diváků. V obnovené premiéře se představí nově Josef Nechutný, Petr Urban, Nicole Tisotová a žáci Divadelní dramatické dílny (DDD).

SETKÁNÍ PŘED PREMIÉROU

Zpravidla ve čtvrtek před sobotní činoherní premiérou mohou všichni zájemci navštívit neformální setkání s inscenačním týmem a protagonisty nadcházející premiéry. Nejbližší setkání se uskuteční 14. prosince od 18.00 na Malé scéně, tedy před českou premiérou detektivky *Go Back for Murder*.

DERNIÉRA PASTI NA MYŠI

Ve čtvrtek 30. listopadu se činohra rozloučí s mimořádně úspěšnou inscenací *Past na myši*, kterou se souborem v roce 2017 nastudovala vyhledávaná režisérka Martina Schlegelová a která se po covidové pauze vrátila na prkna Velkého divadla v roce 2022. *Past na myši* Agathy Christie je nejúspěšnější divadelní detektivkou všech dob, jako nejdéle nepřetržitě hraná inscenace je dokonce zapsaná v Guinnessově knize rekordů. Po dobu jejího uvádění v Londýně platí zákaz představit titul ve filmové podobě a dosud ji nebylo možné přenést ani na Broadway, což se mělo změnit právě v letošním roce. Diváci *Pasti na myši* tak často sice znají skvělou pověst této hry, kdo je ale vrahem, netuší. Proto, pokud někdo tuto slavnou detektivku ještě neviděl, by si neměl nechat ujít poslední možnost zhlédnout ji na plzeňském jevišti. V prosinci se pak mohou diváci těšit na další divadelní adaptaci královny detektivek, a to na *Pět malých prasátek*, kterou plzeňská činohra uvede pod originálním názvem *Go Back for Murder*. Se souborem ji stejně jako v případech *Pasti na myši* nastuduje Martina Schlegelová. Jedná se o druhý díl zamýšlené dramaturgické trilogie s názvem *3x s Agathou Christie*.

BOUNDARIES: TRAVEL

Sami Siva, Fever Dream (2017)

Výstava
15/11-22/12 2023
Galerie Ladislava Sutnara
Riegrova 11, Plzeň

Symposium
29-30/11, 1/12 2023
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita
Univerzitní 28, Plzeň

Michael Bieliky (CZ), Václav Jánošík (CZ), Denisa Reshef Kera (CZ/IL),
Martin Kolář (SK), Thomas Kuijpers (NL), Nika Kopyrova (UA/AT),
Felice Moramarco (IT), Sami Siva (CA), Elejan van der Velde (NL)

Boundaries
fdu.zcu.cz/boundaries

FAKULTA DESIGNU A UMĚNÍ
LADISLAVA SUTNARA
ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA
V PLZNI

Financováno
Evropskou unií
NextGenerationEU

Národní
plán
obnovy

MINISTERSTVO
KULTURY

PLZEŇSKÝ KRAJ

- 1 | žákyně DDD
- 2 | Setkání před premiérou inscenace Lindauer? Pákehá!
- 3 | Monika Švábová
- 4 | dramaturg Zdeněk Janál, Pavel Pavlovský, Marek Mikulášek, Libor Stach, Vladimír Pokorný, Jaroslav Matějka, Veronika Brankov, Kamila Šmejkalová, Monika Švábová, Jana Ondrušková

JESUS CHRIST SUPERSTAR

„Má neskutečnou energii,
bude to síla!“

Tim Rice / Andrew Lloyd Webber

České přebásnění **Michael Prostějovský**, režie **Lumír Olšovský**, hudební nastudování **Dalibor Bárta**, choreografie **Michaela Dzurovčínová**, scéna a kostýmy **Dave Benson**
Premiéra 2. prosince 2023 na Nové scéně

Rozhovor s titulními představiteli muzikálu Jesus Christ Superstar

Pavel Režný

Na jevišti Nové scény konečně míří muzikálová legenda *Jesus Christ Superstar!* Vůbec poprvé tak budou moci plzeňští diváci ve svém domovském divadle zhlédnout kultovní muzikál Tima Rice a Andrewa Lloyda Webbera z roku 1970. Ačkoliv působivá rocková hudba, známý děj i proslulé české přebásnění Michaela Prostějovského samozřejmě zůstávají, publikum čeká nové, originální a neokoukané inscenační pojetí týmu režiséra Lumíra Olšovského, zcela odlišné od všech pěti dosavadních českých nastudování. Do hlavních rolí plzeňské inscenace byli obsazeni výrazní mladí členové muzikálového souboru DJKT, kteří prošli schválením londýnskou agenturou The Really Useful Group – Ježíše tak ztvární Pavlové Klimenda a Režný a Jidáše Dušan Kraus a Lukáš Ondruš. První dva jmenované jsme požádali o rozhovor, aby nám přiblížili své aktuální pocity z připravované novinky.

S jakými pocity jste přijali informaci, že budete hrát titulní roli v legendárním muzikálu Jesus Christ Superstar?

P. K.: Doteď tomu nemůžu uvěřit. Je to jako by vám někdo nabídl hrát fantoma ve Fantomovi opery nebo Jeana Valjeana z Bídníků, jedny z nejnedosažitelnějších rolí, po kterých všichni touží. Ani ve snu by mě nenapadlo, že mi do rukou přistane Ježíš. O to víc si toho vážím!

P. R.: Měl jsem obrovskou radost a současně respekt. Muzikál Jesus Christ Superstar je totiž jedním z mých nejoblíbenějších a možnost hrát postavu Ježíše je pro mě zároveň splněným snem.

Muzikál

Jak se muzikálový herec cítí v roli, kterou před ním zpívaly desítky známých interpretů po celém světě a jejíž písně jsou notoricky známé?

P. K.: Cítím obrovský respekt. Ježíšův part je pěvecky i herecky mimořádně náročný, ne každý si na něj troufne. Upřímně se skláním před všemi interprety, kteří se tohoto nelehkého úkolu úspěšně zhostili. A nám všem držím palce.
P. R.: Už teď se nemůžu dočkat, až budeme hrát pro diváky! Moc si ale přeji, aby byli diváci otevření všem inovacím a novým pohledům a zbytečně nás nesrovnávali s jinými interprety. Jsem rád, že v našem režijním pojetí máme možnost být jiní než ostatní a pěvecky a herecky se skutečně „vyřádit“.

Je pro vás v něčem zavazující hrát Ježíše Krista, tedy postavu, kterou zná každý, ale která je zároveň pro mnohé součástí jejich náboženské víry?

P. K.: Samozřejmě. Držíme se sice biblické předlohy, ale i tak se budeme trochu pohybovat na „tenkém ledě“. Příběh odvyprávíme z úplně jiného úhlu pohledu, než jak ho diváci doteď mohli vidět, avšak se stejným cílem. Ale nebojím se, že bychom se ubírali špatným směrem. Režisér Lumír Olšovský je totiž zárukou kvality. Postará se o to, aby příběh zhmotnil vše, co má, aby každá sebemenší situace podpořila děj a nenasměrovala jej špatným směrem. Hrozně se na celý ten proces těším!

P. R.: Myslím si, že každý vnímáme Ježíše jinak. Někdo jako proroka, někdo jako Syna božského, někdo jako obyčejného člověka, který strhl davy... Pro mne je ale stěžejní celý ten příběh, který – jak řekla jedna nejmenovaná kolegyně – je „vlastně docela dost dobřej“.

Jak na vás osobně působí zvolená postmoderní koncepce plzeňského Ježíše?

P. K.: Podle mě je to nejlepší možná varianta, jak především mladým divákům odvyprávět část Bible z úplně odlišného úhlu pohledu, který jim, jak věřím, bude bližší, ne-li vlastní. Možná tím prozradím hodně, když řeknu, že Ježíš bude vlastně takový mladý ambiciózní influencer.

P. R.: Momentálně mám pocit, že se lepší koncepce snad ani nemohla vybrat! Někteří diváci se na sociálních sítích vyjádřili ve smyslu, proč by měli chodit na něco, co už tolikrát viděli, ale tato inscenace je podle mě něco úplně nového, a proto ji naopak bude stát za to vidět a užít si „nového“ Ježíše.

Pavel Klimenda

Který moment z tohoto díla máte osobně nejraději, na co se nejvíce těšíte?

P. K.: Prozatím je to Ježíšova promluva k Bohu v zahradách getsemanských, po poslední večeři, kdy si Ježíš uvědomí, že není cesty zpět, že soukolí už nelze zastavit a on je zkrátka předurčen být obětí. A nejvíc se těším na moment, až budeme všichni na jevišti před diváky a zazní první tóny celého muzikálu... Má to tak neskutečnou energii, bude to síla!

P. R.: Těch momentů je tam tolik, že vybrat jen jeden by byla škoda. V době tohoto rozhovoru zatím stále aranžujeme, ale mám pocit, že každý další naaranžovaný obraz svou silou nebo dopadem, který na mě má, přebije ten předchozí. Takže jsem vlastně momentálně zvědavý, kam až se to vyvine...

Děkuji za rozhovor!

Pavel Bár

Vybrat si správnou taktovku je velká alchymie

Rozhovor s dlouholetým dirigentem DJKT Pavlem Kantorčíkem

V plzeňském DJKT působíte 40 let. Netáhlo vás to někdy do jiného angažmá, do jiného divadla, do jiného města?

Rozhodně ne! Má to několik důvodů – předně, jsem Západočech. Tady jsem se narodil, mám tu hluboko zapuštěné kořeny a líbí se mi tady žít. Za druhé je třeba říct, že v Plzni se dělalo, dělá a doufám, že i nadále bude dělat dobré divadlo a kultura všeobecně. No a do třetice je faktem, že z Plzně se většinou chodí už jen do Prahy a mě Praha neláká, jednoduše z důvodu „jiný kraj, jiný mrav“. Proto jsem nikdy o ničem takovém nepřemýšlel, ani to nevyhledával. A popravdě řečeno, nikdy jsem to ani nemusel řešit, protože mi nic takového nikdo nenabídl.

Jak jste se vůbec dostal k hudbě?

Moje maminka v mládí hrála na piano, takže mě také přihlásila do tehdejší lidové školy umění a tím to celé začalo.

A jak se z korepetitora operetního souboru stal dirigent?

Režiséra Petra Novotného, který byl tenkrát v plzeňském divadle v angažmá, napadlo, že spolu nastudujeme představení do divadelního klubu. Od klavíru jsem udával tempo a nástupy. Podobným způsobem jsem přebral představení Žebrácká opera po Petru Brochovi. Na základě těchto inscenací jsem dostal nabídku na částečný úvazek na pozici dirigenta. Základy dirigování jsem získal od tehdejšího dirigenta operetního souboru Víti Podrazil, zbytek mě naučila praxe.

S plzeňským souborem jste ušel dlouhou cestu od klasické operety až po nejmodernější muzikálové novinky – k čemu vás to víc táhne?

V tomto směru nejsem vybíravý. Základem všeho je stejně vždy klasická hudba, která se více či méně transformuje. Důležité je snažit se pochopit skladatelův záměr, najít si k němu vztah a ten pak realizovat při studiu díla.

Podílel jste se na vzniku více než 150 inscenací – na které vzpomínáte obzvlášť rád a proč?

Prvním je určitě Kabaret, který náš soubor uvedl hned dvakrát. První uvedení nastudovali Stáňa Topinková a Jan Ježek s režisérem Petrem Novotným a choreografem Josefem Koníčkem. To byla prostě nádherná práce, i po mnoha letech na tuto inscenaci vzpomínali jak diváci, tak herci. Druhým takovým titulem byly Cats, při kterých jsem v roce 2004 poprvé hostoval na pražské muzikálové scéně. I u nich bylo hvězdné obsazení realizačního týmu, režíroval Juraj Deák, choreografi dělal Pavel Strouhal. Tehdy jsem se poprvé setkal s dílem Andrewa Lloyda Webbera a od té doby se mi podařilo nastudovat téměř všechna jeho díla včetně například Fantoma opery v Praze.

Muzikál

Liší se v něčem práce na pražských muzikálových scénách od té „domácí“, plzeňské?

V zásadě ne. Jelikož je to však v Praze, hůř se mi nachází čas na nastudování. Ideální jsou k tomu prázdniny, ale to se ne vždy podaří. Během sezóny je pro mě honička skloubit rodinu, plzeňské angažmá, pedagogickou činnost a ještě zkoušení mimo Plzeň, které zabere obvykle tři měsíce.

Které tituly patřily během vaší kariéry po hudební stránce k těm nejobtížnějším?

V minulosti to rozhodně byla Evita a z poslední doby pražské nastudování muzikálu Čarodějka – Wicked.

Co je v současnosti pracovní náplní dirigenta kromě toho, že řídí orchestr při představení?

Představení je už jen „třešnička na dortu“. Nejdřív si musím přehrát celé dílo včetně všech zpěvních linek, zkontrolovat kvalitu překladu textů písní, sejít se se sbormistrem a být přítomen u korepetic sólistů. To je ale jen takový rozjezd. Následují aranžovací a choreografické zkoušky, kde se protínají záměry režiséra, choreografa a dirigenta. Mezitím je třeba zkontrolovat partituru a příslušné nástrojové party. Když už je zhruba vystavěna podoba inscenace, začne zkoušet i orchestr a jednoho krásného dne se tyto dvě skupiny potkají – myslím tím herci, zpěváci a tanečníci na jevišti a muzikanti v orchestřišti – a pokusí se všechno skloubit dohromady. Těchto „pokusných setkání“ bývá více, a protože „divadlo je zázrak“, nakonec se vždy všechno zrealizuje. A tak se ani nenadějete a čtvrt roku je pryč. Potom už tedy zbývá jenom ta zmíněná „třešnička na dortu“.

Jaký je rozdíl v tom, když inscenaci hudebně nastudujete nebo ji „jen“ dirigujete? Jak si potom s dirigenty inscenací „předáváte“?

Když je inscenace takzvaně vaše, máte volné ruce a uděláte si to „po svém“. Rozdíl při přebírání od kolegy ale nebývá tak velký – většinou se chodím na zkoušky dívat a při nich se naše názory sjednocují. Ve výsledku by pak divák neměl poznat, který dirigent daný večer diriguje, ač je samozřejmě, že drobné nuance tam vždy jsou. Vždyť každý člověk je originál.

Chodí za vámi někdy zpěváci a říkají vám, ať něco dirigujete rychleji nebo pomaleji? Jak na to reagujete?

Stává se to. Záleží, jaký mají důvod – někdy je to kvůli hlasové indispozici nebo únavě, někdy je to z důvodu

nějaké herecké akce či choreografie. Vždy se snažím vyhovět, aby zpěváci měli na jevišti komfortní prostředí a nic jim nepřekáželo v práci.

V posledních letech režiséři využívají nejrůznější možnosti k umístění orchestru. V některých inscenacích dokonce zapojují dirigenty do dění na jevišti, například v inscenaci Donaha! Jak vás baví být najednou jedním z herců – a v tomto případě dokonce předvádět striptýz?

Každý, kdo si vybral divadlo jako své povolání, je více či méně exhibicionista. Takže ani ten striptýz mi v zásadě nevádí. Ovšem všeho s mírou, na větší roličku bych si netroufl! A co se týká umístění orchestru, tak to mi také nevádí už dlouho. Je sice lepší, když máte se zpěvákem oční kontakt, pak totiž můžete reagovat rychleji, než když je kontakt jen sluchový. Při aranžování takové inscenace, kde na sebe nevidíme, se musí dohodnout buď nějaké slovo nebo zvuk, který nastartuje začátek nebo pokračování hudby – a to pak je zákon. Zpěváci, protože mě vidí pouze na obrazovce, se naopak musí naučit rozpoznat, kdy je gesto určeno pro ně a kdy jen pro hráče orchestru.

Jak si dirigent vybírá taktovku? Jako Harry Potter? Má jich více, nebo jen jednu?

Jasně, že jako Harry Potter! Je to velká alchymie. Taktovka musí být především vyvážená – těsně za rukojetí má být těžiště. Pak musí být správně dlouhá – i ten nejvzdálenější muzikant by ji měl vidět. No a podle velikosti orchestru si volím délku. Takže ano, mám více taktovek.

A na závěr častý dotaz „běžných smrtelníků“ – upadla vám někdy taktovka při dirigování?

Upadla není to správné slovo. Ona vystřelí z ruky takovou rychlostí, že v ten okamžik nevíte, kterým směrem, ale vždy je to někam nahoru. Jednou ve Velkém divadle mi ji dokonce podával zpět divák z první řady, většinou ale letí za velkého pobavení do orchestru. A jak se to vůbec může stát? Vysvětlení je jednoduché – tím, že je taktovka vyvážená, držte ji zlehka. Pak stačí už jen malá překážka v její cestě – většinou je to lampička na pultu – a legrace začíná. Nestává se to ale často, jak říká klasik: „Tato politováníhodná situace se stává jednou, maximálně dvakrát za...“

Děkujeme za rozhovor.

Pavel Bár, Martina Drbušková

Aktuality MUZIKÁL

KOMEDIÁLNÍ MUZIKÁL COMPANY (PŘÁTELÉ) SE BLÍŽÍ!

Ačkoliv aktuálně vrcholí přípravy na premiéru legendárního muzikálu *Jesus Christ Superstar*, soubor zároveň průběžně chystá premiéru další – 24. února na Malé scéně představí v české premiéře muzikálovou komedii *Company* s českým podtitulem *Přátelé*. Chytrý a zábavný muzikál s energickou hudbou totiž upřímně a humorně nahlíží na partnerské vztahy skupiny přátel v čele s Robertem. Právě on během řady komediálních situací uvažuje o svém vlastním životě a budoucnosti – podlehne nakonec tlaku přátel a ožení se, nebo si svou svobodu uhájí? V hlavní roli komedie proslulého muzikálového tvůrce Stephena Sondheima, spoluautora titulů jako *West Side Story*, *Gypsy* nebo *Sweeney Todd*, uvidíte Lukáše Ondruše, v roli cynické Joanne se můžete těšit na hostující Hanu Holišovou, čerstvou držitelku Ceny Thálie.

JSME MUZIKÁL! VE VELKÉM

Na neděli 28. ledna se mohou těšit všichni milovníci muzikálových melodii – i letos se totiž uskuteční koncert *J sme muzikál! ve Velkém*. Během večera zazní ve Velkém divadle hity z muzikálů, které jsme na našich jevištích dosud neuvedli, například ze *Sestry v akci*, *Fantoma opery*, *Krásky a zvířete*, *We Will Rock You* nebo *Johanky z Arku*.

Muzikál

PAVEL KLIMENDA MEZI NOMINANTY NA THÁLII

Pavel Klimenda získal širší nominaci na Cenu Thálie za svůj mimořádný jevištní výkon v titulní roli muzikálu *Orlando* autorů Pavla Trojana jr. a Terezy Březinové, který jsme v rámci projektu INTRO '22 uvedli v březnu na Malé scéně DJKT. Záznam tohoto vítězného muzikálu druhého ročníku soutěže INTRO bude brzy ke zhlédnutí na platformě Dramox.

DEN PLZNĚ V SENÁTU

V sobotu 2. září se muzikálový soubor DJKT představil v pražské Valdštejnské zahradě na reprezentační akci Den Plzně v Senátu. Vystoupení se známými muzikálovými melodiemi z plzeňského repertoáru se opakovalo v několika blocích, které zakončil podvečerní hodinový koncert.

INTRO JUNIOR

V aktuálním ročníku soutěže INTRO '23 – JUNIOR, tentokrát věnovanému muzikálům pro děti a mládež, zvítězilo dílo *I Like Zima* z prostředí školního lyžařského kurzu. Diváci jej budou moci zhlédnout v polovině května, kdy ho za doprovodu orchestru představí na jevišti Nové scény členové dětského Muzikálového studia DJKT.

NOVÉ CD KOZÍ VÁLKA

Úspěšný původní muzikál *Kozí válka*, napsaný Daliborem a Václavem st. Bártovými přímo pro Divadlo J. K. Tyla, se během podzimu dočká vlastního CD. Obsahovat bude nahrávky všech písní z toho díla, a to v podání členů muzikálu DJKT, hostujícího Václava Kopty, Gabriely Stejskalové a samozřejmě i početné dětské company.

MUZIKÁL NA PILSNERFESTU

Návštěvníkům populárního hudebního festivalu PilsnerFest se na začátku října představila open-air verze punkrockového muzikálu *Green Day's American Idiot*, a to přímo na nádvoří plzeňského pivovaru. Připomínáme, že už na jaře se s tímto oblíbeným titulem rozloučíme – nenechte si tedy poslední reprízy ujít!

- 1 | Lukáš Ondruš
- 2 | Lucie Zvoniková, Alexandra Vostrejžová, Karolína Krausová, Kateřina Chrenková, Eva Staškovičová, Soňa Hanzlíčková (*J sme muzikál! ve Velkém*, 2023)
- 3 | Dušan Kraus
- 4 | Pavel Klimenda
- 5 | Matěj Vejvoda, Václav Kopta
- 6 | Charlotte Režná, Jakub Gabriel Rajnoch

Rozhovory o připravované taneční inscenaci ČAJKOVSKÝ

Anna Vítá

Libreto, choreografie a režie **Anna Vítá**, hudba **Petr Iljič Čajkovský, Igor Stravinský**, hudební nastudování **Jiří Petrdlík**, koncepce a návrh scény **Sandra Dehler**, kostýmy a realizace scény **Michael S. Kraus**
Světová premiéra 18. listopadu 2023

Gaëtan Pires

Gaëtan Pires | Čajkovský

Kolik jsi toho na začátku zkoušení o Čajkovském věděl? Byl jsi obeznámen se všemi aspekty jeho kontroverzního života, nebo jsi je začal hlouběji poznávat až díky příchodu této inscenace?

Nejsem zrovna fanoušek historie, takže většinou, když začínáme zkoušet nový kus, si musím udělat nějaký průzkum, abych věděl, o čem příběh bude. Tentokrát jsem byl rád, že jsem alespoň věděl, že Čajkovský byl skladatel a že byl gay. Opravdu rád se podívám na film nebo si přečtu něco on-line, abych se o postavě a jejím životě něco dozvěděl nebo abych se inspiroval, jak roli zahrát. V tomto případě jsem se podíval na film Milovníci hudby, který pojednává o druhé polovině Čajkovského života.

Na svém kontě už máš nespočet velkých rolí. V čem je tahle jiná?

Měl jsem příležitost tančit mnoho rolí, ale nikdy to nebyla přímo „titulní role“. Tohle je opravdu poprvé, vezmeme-li to doslova. Jiné to bude tentokrát zejména v tom, že nejde o techniku, abych ukazoval, jak vysoko vyskočím nebo kolik piruet otočím – není tu žádná velká variace jako v klasickém baletu. Záleží více na mé interpretaci a schopnosti diváky přimět pochopit Čajkovského pocity samozřejmě skrze můj pohyb, ale také díky mému výrazu. Tahle role bude též mnohem vyzrálejší a jsem si jistý, že bude psychologicky tou nejnáročnější.

Balet

Mátyás Sántha | Apuchtin, svůdce

Ztvárnění Apuchtina je tvá první opravdu velká příležitost, kterou jsi za své působení v DJKT dostal. Přistupuješ k přípravě na tuto roli jiným způsobem?

Ze všeho nejdřív bych rád poděkoval všem, kteří mi důvěřovali a tuto roli mi svěřili. Velmi si užívám celý proces zkoušení a všechny nové výzvy, které s sebou přináší. Řekl bych, že v baletu se neustále snažíme dosáhnout dokonalosti, takže v tomto ohledu není mezi malými a velkými rolemi rozdíl. Nicméně rozhodně cítím, že bych nerad kohokoli (včetně sebe) zklamal, a tak docela pociťuji ten zvýšený tlak, který na má ramena dopadá.

Mátyás Sántha, Gaëtan Pires

Vyžaduje tvá role mnoho partnerské práce s představitelem Čajkovského? Jaký pociťuješ největší rozdíl mezi partnerskou spoluprací s mužem a ženou, co je pro tebe náročnější?

Na jevišti máme s Čajkovským mnoho společných chvil a též jeden velký duet. Duety dvou mužů sice nejsou v klasických baletech moc běžné, ale v dnešní době už je mnoho choreografů, kteří se tohoto statutu quo nebojí. Je to rozhodně jiný pocit vzhledem k tomu, že jsme vždy trénovali partnerský tanec pouze mezi chlapci a děvčaty, ale ten hlavní cíl se nemění: pracovat společně v perfektní harmonii a rytmu. Neřekl bych, že jednu z možností preferuji. Pro mne je důležité pouto a důvěra, kterou si s partnerem během společného tance vybuduji.

Co je pro tebe v roli Apuchtina největší výzvou?

Věřím, že největší výzvou je pro mne pravdivé ztvárnění jeho charakteru. Dynamika mezi Apuchtinem a Čajkovským

Gaëtan Pires, Andronika Tarkošová

je velmi spletitá, a tak může být náročné najít tu správnou míru ve výrazu, nenechat se unést svými vlastními emočními vklady a zůstat věrný jeho povaze – všechno je to o drobných nuancích! Jsem velmi vděčný naší choreografce Anně Vítě a baletní mistryni Zuzaně Hradilové, že mi poskytují vysvětlení, skvělé rady a vedení, abych ze svých uměleckých schopností vytěžil co nejvíce.

Andronika Tarkošová | Antonína, Čajkovského žena

Můžeš nějak porovnat své dojmy ze spolupráce s Annou nyní a před lety na Domě Bernardy Alby? Lišil se průběh zkoušení, třeba vzhledem k velikosti inscenace?

První věc, která mne k porovnání napadne je, že na sále vždy panuje uvolněnější atmosféra, když se s daným choreografem už „známe“. Tak nějak tušíme, co od nás choreograf může očekávat, a tak to platí i z druhé strany. Ovšem mile či nemile překvapit můžou obě strany také.

Antonína je mnohvrstevnatou postavou. Jak sis hledala cestu k uchopení tak složitého charakteru? A bylo možné se s nějakou její stránkou ztotožnit?

Každý chceme víc, než máme, každý chce změnit nezměnitelné a každý se už v životě střetl s momenty, kdy měl pocit, že se zblázní. Nemohu říct, že se v něčem s Antonínou ztotožňuji anebo ne, protože všemi těmito fázemi v životě člověk prochází, i když možná ne až v takové intenzitě. Anna Vítá na začátku zkoušení a vlastně i po celou dobu objasňuje detaily, počínání a charakter Antoníny. O to jednodušší je charakterovou linii pochopit. Zároveň mi jako inspirace slouží film, podle kterého hledala inspiraci i sama choreografka. No a v neposlední řadě ráda čerpám i ze svého života.

Anna Vita | libretistka, choreografka a režisérka

Jste u konce zkouškového procesu celé inscenace. Jak hodnotíte průběh spolupráce s tanečníky? Lišil se váš styl práce při tvorbě produkce na velké jeviště oproti tomu z Malé scény, kde jste v roce 2019 nastudovala *Dům Bernardy Alby*?

Zprv musím zmínit, že opravdu ráda spolupracuji se všemi v tomto krásném divadle, které velice přirozeným způsobem kombinuje tradiční s moderním. Díky tomu jsou tanečníci velmi flexibilní a otevření, což činí práci na novém díle mnohem jednodušší. Navíc si tentokrát všímám, že už jsou zvyklí na můj choreografický styl a na můj způsob práce. Samozřejmě pro mě bylo také dobré, že jsem většinu z nich znala a měla pocit, že mohu navázat tam, kde jsem předtím přestala při práci na produkci pro Malou scénu. Obsazení rolí by se určitě také dost lišilo, kdybych tanečníky již neznala.

Skutečnost, že jsem tentokrát na velkém jevišti, mi dává více možností využití jevištní scénografie, které na Malé scéně k dispozici nejsou. Intenzita práce s tanečníky se však nemění. Jako choreograf musíte především dbát na to, aby diváci porozuměli vašemu poselství, což je na malém prostoru jiné, protože publikum je blíže. Na velkém jevišti je nasměrování divákovy pozornosti k dramaturgicky důležitým momentům mnohem složitější.

Pokud se nyní ohlédnete na hotové dílo, jakou roli (ať už ženskou či mužskou) byste si ve svém kusu sama nejraději zatančila a proč?

Ve skutečnosti jsem ve verzi od Youriho Vámoše tančila role Naděždy von Meck a Antoníny, Čajkovského ženy. Dvě naprosto rozdílné osobnosti, které jsem obě velice ráda ztvárňovala. V mé verzi bych si myslím moc ráda zatančila samotného Čajkovského, který je uvnitř tak rozpolcený. Na jedné straně musí uspokojit společenskou elitu, být velkým skladatelem s dokonalým životem a na straně druhé má rád muže, což bylo v té době absolutní tabu. Neustále musel své potřeby skrývat. Nehledě na to, nebo možná právě proto, psal fantastickou hudbu. Právě on je pro mne tou nejzajímavější postavou.

Děkuji za rozhovor.

Lýdie Švojgerová

Anna Vita

Afroditi Vasilakopoulou, Justin Rimke

Gaëtan Pires, Anna Vita

Balet

Taneční drama **SRDCE** vypráví skutečný příběh o transplantaci

Richard Ševčík / Jan Rejent / Pavel Lochman

Libreto **Milana Pokorná**, choreografie a režie **Richard Ševčík**, hudba **Jan Rejent a Pavel Lochman**, scéna a kostýmy **Marek Cpin**

Kristýna Miškolciová, Richard Ševčík

Událost, která se odehrála v jedné české nemocnici před čtvrtstoletím, se stala inspirací k tanečnímu dramatu s prostým názvem *Srdce*. Za vznikem stojí lékařka Milana Pokorná, kterou osud hlavní hrdinky Eriky velmi zasáhl a nedokázala na ni zapomenout. Po letech se rozhodla o silný lidský příběh podělit a k realizaci oslovila hudebníky Jana Rejenta a Pavla Lochmana, choreografa a dlouholetého sólistu plzeňského baletu Richarda Ševčíka a uznávaného scénografa a kostýmního výtvarníka Marka Cpina. Vzniklo emotivní dílo, které bylo vřele přijato jak širokým publikem, tak odborníky z medicíny. „Na *Srdci* jsme pracovali téměř dva roky, upravovali jsme libreto, vznikala hudba. Z lékařského hlediska jsem vše konzultoval s autorkou příběhu Milanou Pokornou a s profesorem Janem Pirkem z IKEMu a docentkou Evou Pokornou. Je to silný příběh o zázraku transplantace, o nesmírně smutné události, která ale někomu jinému přináší naději,“ prozradil choreograf. DJKT v koprodukcí s Agenturou *Srdce* uvedly balet *Srdce* ve světové premiéře 4. ledna 2022 na Nové scéně Národního divadla v Praze. Na plzeňském jevišti toto taneční drama diváci opět uvidí 30. listopadu a 3. a 31. ledna.

Aktuality

BALET

ZUZANA HRADILOVÁ ZÁŘÍ V ROLI EDITH

V květnu 2023 Plzeň zažila fenomenální návrat kultovního tanečního muzikálu Libora Vaculíka, Petra Maláska a Václava Koptý *Edith – vrabčák z předměstí* na plzeňské jeviště. Pohnutý osud drobné zpěvačky, která si svým hlasem podmanila nejen Paříž, zažila mnoho vrcholů i pádů a jejím životem prošla řada mužů, přinesl představitelkám Edith, zpěvačce Radce Fišarové a tanečnici Zuzaně Hradilové, životní roli. Výkon Zuzany Hradilové při květnové obnovené premiéře oslovil nejen diváky, ale také odbornou porotu Cen Thálie, která jej ocenila širší nominací na tuto prestižní divadelní cenu. V současnosti můžete v titulní roli vidět také Lucii Šustek Rybníkářovou, která alternuje Radku Fišarovou.

FERDINAND S FILIPÍNOU MÍŘÍ K DERNIÉŘE

Pozoruhodnou inscenaci věnující se historickému příběhu zakázané lásky Filipíny Welserové a Ferdinanda II. mohou diváci vidět na Nové scéně už pouze pětkrát, poté spadne opona baletu německého choreografa Dustina Kleina naposledy. Poslední představení jsou naplánována na 25. a 26. ledna a 10. února, o den později, 11. února, pak rovnou ve dvou reprízách.

LOUSKÁČEK S NOVÝM OBSAZENÍM

Jeden z nejoblíbenějších klasických baletů vánoční *Louskáček* potěší opět v zimních měsících malé i velké příznivce tance i kouzelných příběhů. V prosinci se k představitelům hlavního páru – Klárky, jež naplno prožívá kouzlo Štědrovečerní noci, a Louskáčka – nově připojí i Margarida Gonçalves a Gaëtan Pires. K jejich premiéře jim přejeme divadelní „zlomte vaz“.

Balet

VYHOĎME HO Z KOLA VEN – NAPOSLEDY V SEZÓNĚ

V pátek 15. prosince mohou diváci naposledy v sezóně navštívit výtečnou taneční adaptaci slavného románu *Vyhoďte ho z kola ven* a filmu známého pod názvem *Přelet nad kukaččím hnízdem*. Gabriela Špalková ve své recenzi napsala: „K nesnadnému tématu přistoupil choreograf Dustin Klein s obdivuhodnou invencí a na Malé scéně vytvořil unikátní taneční představení, které v jedné hodině vystihuje podstatu původního díla současnými vysoce sdělnými a vysoce divadelními prostředky. Tak, jako si on zaslouží velké uznání za přístup k dílu a za originalitu inscenace, tak si takové uznání zaslouží i výborné taneční a herecké výkony všech účinkujících v čele s Richardem Ševčíkem v hlavní roli McMurphyho.“

DJKT NA FESTIVALU SOUČASNÉHO PROFESIONÁLNÍHO BALETU

Soubor baletu bude mít 12. listopadu s inscenací *Ferdinand a Filipína* příležitost vystoupit na festivalu DANCE BRNO, jenž představuje na jednom místě během jednoho týdne uměleckou a interpretační úroveň české profesionální baletní scény a v letošním ročníku i hostů. Festival je letos vzhledem k výročí rozdělení Československa pojat jako jedinečná přehlídka nejvýznamnějších baletních souborů České i Slovenské republiky.

LOUSKÁČEK PRO DOBRU VĚC

Repríza klasického baletu *Louskáček*, jež se odehraje 19. prosince, je věnována Nadačnímu fondu pro taneční kariéru, který pomáhá tanečnickům v procesu změny kariéry. Zakoupením vstupenky na tuto reprízu nesmrtelného vánočního baletního titulu přispějete na další vzdělávání a rekvalifikace tanečníků po skončení profesionální kariéry a na jejich další profesní uplatnění. Výtěžek ze zvýšeného vstupného bude převeden právě Nadačnímu fondu pro taneční kariéru.

LABUTÍ JEZERO S PŘEKVAPENÍM

Baletní soubor přichystal pro návštěvníky listopadových repríz *Labutího jezera* překvapení v podobě „studijního koutku“. Zde se diváci dozvěděli, jak se šíjí baletní „nadýchané“ sukně typické například pro balet *Giselle* i náročné „stojací“ baleríny, známé právě z *Labutího jezera*. Na dotazy diváků poutavě odpovídali šéf baletu Jiří Pokorný a tanečnice Kristýna Miškolciová.

1 | Sara Antikainen, Štěpán Tuček, Richard Ševčík

2 | Richard Ševčík, Sara Antikainen

3 | Karel Audy

„Divadlo je obohacující dobrodružství,“ říká režisér opery **MANON** Jiří Nekvasil

Jules Massenet

Libreto **Henri Meilhac** a **Philippe Gille**, hudební nastudování **Jiří Štrunc**, režie **Jiří Nekvasil**, výtvarník scény **Daniel Dvořák**, výtvarník kostýmů **Simona Rybáková**
Premiéra 21. října 2023 ve Velkém divadle
Inscenace vznikla v koprodukcí s Národním divadlem moravskoslezským.

Prévostova novela z roku 1731 je až dodnes poměrně častou předlohou nejen divadelních adaptací. Čím podle vás tak dlouho po svém vydání oslovuje další a další generace umělců?

Poměrně krátký román Manon Lescaut abbého Prévosta (1697–1763) je to jediné, co z jeho rozsáhlého více než dvousetsvazkového literárního díla přežilo do současnosti. Ale přežilo a žije. Dodnes má své čtenáře, a hlavně inspirovalo a inspiruje dodnes mnohé tvůrce, literáty, hudební skladatele, choreografy i filmaře. Proč? Je to silný příběh o lásce a touze a zničující vášni. Ale žádná ze zpracování, které jsem měl možnost poznat, nedosahuje strhujícího až zběsilého rytmu

plného překvapivých až velmi drsných situací. Překvapivá je otevřenost knihy, včetně silného erotického náboje. Je to zároveň nelichotivý portrét společnosti té doby. Však také byla ve své době na nějaký čas cenzurou zakázána. Doporučuji k přečtení! Vyšla česky několikrát a je poměrně snadno dostupná. Když se překousnete přes prvních asi třicet stránek, nastane opravdu spalující vášnivá jízda Manon a rytíře des Grieux směřem do pekel.

Čím oslovila vás?

V našem obecném kulturním povědomí je příběh Manon Lescaut silně zakotven především díky nádhernému a dosud živému veršovanému dramatu Vítězslava Nezvala z roku 1940. Nezvalovy podmanivé poetické verše, které jsou zároveň oslavou krásy českého jazyka, okouzly a dodnes okouzlují nové a nové zejména mladé čtenáře a mnozí si je v sobě nesou dále do života.

Ve scénografii vaší inscenace Massenetovy Manon lze najít vizuální podobu se stylem poloviny minulého století...

Hlavním cílem každé mé inscenace je pro mě spolu s mým týmem výtvarníků najít řešení, které jazykem divadelní fantazie a stylizace vypráví co nejsuggestivněji příběh díla pro diváka naší současnosti. A zprostředkovává co nejintenzivněji dialog mezi autorem a současností. Pro tuto inscenaci jsme vytvořili specifický originální jevištní stylizovaný svět, který pochopitelně čerpá inspiraci v různých epochách. Román se odehrává ve třicátých letech 18. století, libreto opery svým způsobem tyto reálie reflektuje. Massenetova hudba hovoří francouzským hudebním jazykem konce druhé poloviny 19. století, i když jsou tam jisté hudební či formální prvky směřující k době, kdy se děj odehrává, někde záměrně použity. Není to však dominantní. Je to spíše další barvička skladatelova bohatého výrazového spektra použitého v této opeře velmi invenčně. A my dnes operu inscenujeme

Opera

Jana Sibera, Jakub Hliněnský, Radka Sehnoutková, Peter Svetlík, Jana Foff, Daniel Křelík

ve dvacátých letech 21. století. A stáli jsme jako tvůrci před otázkou, jaký jazyk a dobovou analogii pro svět naší inscenace zvolit. Cílem bylo dát divákům co největší prostor pro identifikaci s postavami, avšak aby zároveň cítili, že ony postavy jsou z trochu jiné doby, která má o něco přísnější hierarchii a společenská pravidla než ta naše. Východisko pro kostýmní výpravu jsme našli v přelomu 50. a 60. let minulého století. Neznamená to nějaké konkrétní zařazení do doby, ale inspiraci, ze které vychází naše vyprávění příběhu Manon Lescaut!

Jaké jsou silné stránky libreta a hudby Massenetovy Manon?

Massenetovo dílo vypráví milostný příběh mladé Manon Lescaut a rytíře des Grieux v šesti zcela kontrastních, někdy velmi výpravných obrazech. Na začátku se ocitáme před hostincem v Amiensu a pak s našimi hrdiny putujeme dále do Paříže. Zde nejprve navštívíme skromný byt Manon a des Grieux, dále promenádu Cours-la-Reine, chrám St. Sulpice i kasino v hotelu Transylvanie. Manon pak doprovázíme až na konec jejího krátkého života do přístavu Le Havre. To vše je podpořeno barvitým hudebním zpracováním s výrazným divadelním účinkem. Hudba je emotivní a extatická, plná citu, ale i humoru. Mnohdy s lehkou ironií i upřímným citem, ale též s falešnou hrou, kterou hrají mnohé postavy příběhu, včetně

Manon, jako svůj životní program. Je to hudba v prvé řadě krásná, francouzsky lyrická a mimořádně melodická, s řadou dramatických kontrastů, divadelně velmi účinná.

Manon je poměrně rozsáhlá opera, a to nejen svým pětiaktovým schématem, ale například také díky zapojení baletu, sborovým scénám atd. Jak má režisér a inscenační tým přistupovat k dílům, která mohou být pro dnešního diváka neúměrně dlouhá?

Ano, opera je v plném znění opravdu poměrně dlouhá. Když jsme připravovali tuto inscenaci Manon pro původní ostravské nastudování, s francouzským dirigentem Brunem Ferrandisem, rozhodli jsme se pro naši inscenaci i přes nezbytnost některých dílčích škrťů držet strukturu celku opery. A zároveň se i s přestávkami vejít maximálně do tříhodinové délky představení. Škrty se v naší inscenaci týkají zejména mluvených textů a rozměru některých sborových scén (zejména tam, kde je žádán například dvojsbor). Z hudebních čísel byla vypuštěna píseň Lescauta v 1. obraze 3. dějství a taky byla zkrácena baletní hudba. Pro aktuální plzeňské uvedení jsem na přání uměleckého vedení zdejší opery provedl v podobném duchu ještě několik drobných škrťů, kdy jsme ve třetím dějství vypustili baletní scénu a ve čtvrtém dějství škrtili árii Lescauta a Guillota.

Máte na svém kontě celou řadu nejen operních, ale i činoherních či filmových režii. Každý žánr jistě vyžaduje rozdílnou režijní práci. V čem je pro režiséra specifický a atraktivní žánr opery?

Já považuji operu a hudební divadlo za své domácí teritorium. Do této oblasti patří i má práce pro televizi na poli hudebních pořadů rozličných formátů. Na to mám konec konců i vysokoškolský diplom! Ale byl jsem vždy vděčný i za nabídky k režii činoher a měl jsem tu možnost potkat se s řadou pozoruhodných titulů. Opera je však pro mě královna divadla, svou syntetičností, stylizací, umělostí, která má však obrovskou schopnost sdělovat hluboké pravdy o našich citech a pocitech, dotýkat se transcendentna i naší každodennosti. Máme v ní možnost být marnotratně opulentní i drásavě jít na samotnou dřeň lidské existence a životní pravdy. Jde jen o to s otevřenými očima, ušima, myslí, srdcem a divadelní představitostí číst skladatelův zápis. Kompletní! Hudbu i text! Rozpoznat jejich divadelní potenciál. Proč a kdy autor zvolil tyto prostředky, proč dílo napsal, a hlavně, co jím chtěl ve své době sdělit. A jak lze jeho dílo, jeho vzkaz, číst dnes. Úkolem režiséra je oživit divadelním jazykem dílo teď a tady a všechny spolupracovníky zúčastněné na inscenaci inspirovat k co nejlepšímu výkonům i vzájemnosti společné tvorby! Úspěšně provést všechny náročnou cestou k živému divadlu, které zaujme a osloví diváky. Je to krásné obohacující dobrodružství. A když se to povede, je to velká společná radost!

Děkuji za rozhovor.

Vojtěch Frank

(Redakčně kráceno, celý rozhovor najdete na www.djkt.eu.)

Jana Sibera

Luciano Mastro, Soňa Godarská

Mickael Spadaccini, Jakub Hliněnský

Opera

LA CLEMENZA DI TITO

korunovační opera geniálního Amadea

Wolfgang Amadeus Mozart

Libreto **Caterino Mazzolà**, hudební nastudování **Michael Hofstetter**, režie **Rocc**, výtvarník scény **Rocc**, výtvarník kostýmů **Belinda Radulović**
Premiéra 27. ledna 2024 ve Velkém divadle

Marek Žihla

První plzeňské provedení opery vídeňského genia napsané pro korunovaci českého krále? Ač se to zdá nepravděpodobné, Mozartova *La clemenza di Tito* (*Velkorysost Titova*) se opravdu na prknech našeho divadla, pokud archivy nelžou, dosud neobjevila. Nemusí to být náhoda – oproti jiným Mozartovým operám nese *Titus* znaky příležitostného díla: vznikl na objednávku pražského operního impresária Domenica Guardasoniho pro účely korunovace Leopolda II. českým králem v září roku 1791 a jako námět bylo zvoleno zastaralé libreto Pietra Metastasia z roku 1734. Tohoto již několikrát zhudebněného textu se Mozart ujal s originalitou sobě vlastní a i díky úpravě libreta od Caterina Mazzoly vzniklo efektní dílo, které v leccem předznamenává další vývoj opery. Plzeňského uvedení se zhostí slovinský režisér Rocc, jedna z nejvyhledávanějších osobností evropské operní režie současnosti. V titulní roli se objeví Marek Žihla nebo Ondřej Benek.

Vojtěch Frank

Opera je stále živý žánr, který má budoucnost

Rozhovor s novým šéfdirigentem Jiřím Štruncem

V sezóně 2023/2024 se stáváš šéfdirigentem, nicméně s operou DJKT jsi spjatý už řadu let. Máš pocit, že ses tu za tu dobu seznámil s celou širší operního repertoáru, nebo je nějaký titul či sféra repertoáru, kterou ještě toužíš v opeře prozkoumat?

Seznámil jsem se s velkou spoustou operních titulů, ale zdaleka ne s celým operním repertoárem. Naše divadlo není obrovskou operní scénou, takže tu nemůžeme z provozních důvodů uvádět například Strausse nebo Wagnera. Ale takovéto velké, náročné tituly bych si určitě někdy rád zadirigoval – ať už je to Wagner, Prokofjev, Šostakovič nebo i celá řada českých titulů... Oper je prostě ohromná spousta...

Jaké opery se ti dirigovaly nejlépe?

Měl jsem obrovské štěstí, že mě potkaly jak operní hity jako Boitův Meffistofele, který byl mou první nastudovanou operou, a další, třeba Carmen, Madame Butterfly nebo Tosca a mnoho jiných, tak zajímavosti, které se jinde takřka neuvádějí, například Foersterův Bloud, Mascagniho Iris nebo nové opery napsané přímo pro Plzeň – třeba Jakub Jan Ryba nebo Broučci. Každý takový moderní titul přináší něco nového. Nemusí přežít staletí, ale je svědectvím toho, že opera je stále živý žánr, který má budoucnost.

Nová sezóna nabídne některé poměrně zajímavé tituly. S jakými pocity do ní vstupuješ?

Začínáme s Massenetovou Manon. Měl jsem to štěstí, že jsem v roce 2007 nastudoval v Plzni druhou slavnou operu na tutéž látku – Pucciniho Manon Lescaut. Na tu inscenaci moc rád vzpomínám, protože je to Pucciniho první operní hit, který mu získal světovou slávu. Obě opery, Pucciniho a Massenetova, jsou ale značně kontrastní. Podoba námětu je to jediné, co je spojuje. Hudební řeč, stavba děje, závěr – to

Opera

vše je v obou operách naprosto rozdílné. Zpracování látky je u Masseneta ryze francouzské, u Pucciniho čistě veristické, vedené zcela jiným druhem hudebního výrazu. Je to pro mě obrovské překvapení. Čekal jsem nějakou větší podobnost, ale každá z nich je svá a jedinečná.

Na Konzervatoři Plzeň vychováváš novou generaci dirigentů a dirigetek. Jak velký je dnes zájem o tento obor?

Překvapivě relativně velký. Většinou se hlásí adepti, kteří nejsou ve středoškolském věku, jsou to mladí hudebníci, kteří třeba vedou orchestry na zkuškách a potřebují praktickou radu, jak svůj um rozvíjet. Pro dirigenta je nezbytné být v živém kontaktu s hudebním tělesem – orchestrem, sborem – a tito uchazeči tak mají obrovskou výhodu, že své teoretické poznatky mohou rovnou realizovat v živém provozu.

Můžeš čtenářům přiblížit rozdíly mezi operním a symfonickým dirigováním?

Dirigování je jen jedno. To provoz je rozdílný. V symfonickém orchestru je systém práce jiný – těleso studuje třeba čtyři programy měsíčně a má systém zkoušek s operním provozem nesrovnatelný. V symfonickém orchestru dirigent každý týden zkouší nový repertoár – je to taková svěží pouť hudbou. Opera vyžaduje dlouhodobost, protože složek zapojených do jejího provozu je strašně moc. V našem systému repertoárového divadla musí jedna opera v nabídce vydržet až několik let a během sezóny jsou možnosti na její soustavné zkoušení omezené. Zkouší se tedy tak, aby si všichni danou operu vštípili co nejhlouběji a na dlouhou dobu. Trvá to řádově týdny až měsíce.

Diriguješ dnes i symfonické koncerty?

Ne už to tak často, ale snažím se udržet si kontakt i se symfonickou hudbou, protože pro dirigenta je zdravé zachovat balanc v obou oblastech repertoáru. Rozdělovat symfonickou a operní dirigentskou kariéru je ostatně české specifikum, a navíc ne příliš staré.

V lednu začíná pro českou hudbu významný rok: nejen, že jako každý letopočet se čtyřkou na konci půjde o Rok české hudby, ale navíc oslavíme kulatých 200 let od narození zakladatelské osobnosti české opery Bedřicha Smetany. Myslíš, že se české opeře dostává dostatečné pozornosti zde i v zahraničí?

Někdy závidím zahraničí jejich vztah k Janáčkově. Když vidím vyprodané janáčkovské inscenace za hranicemi

a návštěvnost jeho oper u nás, je to trochu smutný pohled. Janáček je tu považován za ultramoderního autora, a přitom to tak není. Je to takový moravský Puccini – expresivní skladatel, který třeba i délkou svých oper vyhovuje současnému vnímání žánru a který měl bytostně veristický způsob myšlení o opeře. Přesto jeho popularita u nás stále není taková jako v zahraničí. Snad jsou na vině disonance, „drásající“ instrumentace, specifická melodika, to nedokážu odhadnout. Pro mě osobně je to naprosto úžasná, strhující hudba. Stejně tak mám rád opery Bedřicha Smetany. Možná tento názor nezní úplně moderně, ale pro mě je jeho operní tvorba fascinující. Jsem rád, že jsem se za ty roky dostal k naprosté většině smetanovského repertoáru. A jsem ještě radši, že jsme se spolu s ostravským Národním divadlem moravskoslezským rozhodli ke Smetanovu výročí uvést celý smetanovský operní cyklus. Dříve tyto cykly byly daleko běžnější, dnes je to rarita. Doufám, že tímto počinem oslovíme široké vrstvy diváků – vidět celého Smetanu za to rozhodně stojí.

Proč je Smetanova operní tvorba tak konzistentně dobrá?

On sice neměl vždy štěstí na libretisty, ale přesto jeho hudba drží dramatický tah – oproti Dvořákovi (s výjimkou Rusalky) nesrovnatelně lépe. Smetana měl velké nadání pro dramaturgii opery. Třeba Tajemství je fantastické, Dalibor, to je krásná wagnerovská opera, Dvě vdovy zase francouzská ležerní komedie. Bohužel libreta jsou někdy poněkud archaická, což může mladou generaci odradit. Je třeba vytvořit jim zázemí, poskytnout mladým divákům přípravu pro správné přijetí takového repertoáru a i to je náš úkol. Jsem rád, že naše dramaturgie dává české opeře značný prostor. Třeba na letošní poslední premiéru, Juliettu Bohuslava Martinů, se těším nesmírně; je to fantaskní, snové dílo, které patří k vrcholům české opery 20. století.

Co bys divadlu popřál k nadcházejícímu Roku české hudby?

Hlavně diváky – bez diváků to nejde. Opera je oproti muzikálu menšinová, exkluzivní záležitost a to, že v Plzni máme operu s tak dlouhou a bohatou tradicí, je zázrak. To vše musíme umět divákům ukázat a přesvědčit váhající, aby na operu chodili. Popřál bych nám také spoustu výborných titulů, pěvců, hudebníků, režisérů, scénografů, zkrátka aby ten velký, ohromující stroj, jakým opera je, nadále dobře šlapal.

Děkuji za rozhovor a přeji plno inspirativních setkání s operou!

Vojtěch Frank

Aktuality OPERA

REKVIEM V KATEDRÁLE

Dlouhými ovacemi odměnili diváci sólisty Ivanu Veberovou, Jiřího Hájka, houslistu Martina Kose a varhaníka Aleše Noska a celý sbor a orchestr opery DJKT, kteří pod taktovkou Jiřího Petrdlíka přednesli 29. října v prostředí katedrály sv. Bartoloměje pozdně romantickou kompozici Gabriela Faurého, jež patří mezi nejoblíbenější a nejhranější rekviem vůbec. Koncert se konal pod záštitou primátora města Plzně Romana Zarzyckého a Mons. Tomáše Holuba, biskupa plzeňského.

- 1 | Martin Kos
- 2 | Ivana Veberová
- 3 | Jiří Petrdlík (Steinway Gala, 2023)
- 4 | Aleš Briscein (Armida)
- 5 | Ivana Veberová (Armida)
- 6 | Lucie Silkenová, Tomáš Kořínek (Dalibor)
- 7 | Tomáš Kořínek

SLAVNOSTNÍ KONCERT V HUDBĚ ŽIVOT ČECHŮ

S koncem února připraví soubor opery slavnostní koncert, v němž bude hlavní roli hrát vzácný klavír Steinway, který je nejlepším nástrojem svého druhu v celém regionu. A jelikož je rok 2024 vyhlášen Rokem české hudby, bude těžiště dramaturgie koncertu spočívat v hudebních klenotech skladatelských velikánů působících v české kotlině i neprávem pozapomenutých osobností české hudby. Jedinečný koncert se odehraje 28. února na Nové scéně pod taktovkou šéfa souboru opery Jiřího Petrdlíka.

Opera

OSLAVUJEME ROK ČESKÉ HUDBY

Jako každý rok se čtyřkou na konci bude i ten příští Rokem české hudby. Řada významných „čtyřkových“ výročí se totiž pojí s osobnostmi české hudby a tentokrát bude o to výjimečnější, že v něm oslavíme 200 let od narození velikána české hudby Bedřicha Smetany. Oslavy budou probíhat po celé republice a DJKT se zapojí mimo jiné provedením všech Smetanových oper. Kromě nich diváci uvidí a uslyší tvorbu i jiných českých skladatelů, jakými jsou Dvořák, Janáček, Martinů, Benda, ale i současných autorů, například tvorbu Sylvie Bodorové či Lenky Noty. K Roku české hudby přispějí představením českých skladatelů všechny soubory a diváci se mohou těšit na pestrý a poutavý program během celého roku 2024.

ALEŠ BRISCEIN EXCELUJE V ROLI RINALDA

V 30. ročníku Cen Thálie zaujal odbornou porotu také výkon Aleše Brisceina v opeře *Armida* kde ztvárňuje statečného rytíře Rinalda. Uznávaný tenorista je držitelem dvou Cen Thálie a patří mezi nejčastěji nominované umělce na tuto prestižní divadelní cenu. Cena Thálie za Rinalda mu sice unikla o vlasek, nicméně i tak mu srdečně gratulujeme a jsme pyšní, že právě na jevištích plzeňského divadla mohou diváci vidět jeden ze tří nejlepších mužských operních uměleckých výkonů uplynulé sezóny. Širší nominací byla oceněna také jeho partnerka z inscenace *Armida* Ivana Veberová, která ztvárňuje titulní roli, a Lucie Silkenová za roli Jitky v opeře *Dalibor*. Všem nominovaným srdečně gratulujeme.

ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ

Už tradičně si mohou diváci užít atmosféru Vánoc s tóny *České mše vánoční* Jakuba Jana Ryby, která k tomuto období už neodmyslitelně patří. Soubor opery uvádí Rybovu skladbu ve scénické podobě, první část večera bude patřit *Toccatě* ze sbírky *Fiori musicali* Girolama Frescobaldiho, *Pastorele Rozmilý slavíčku* Jakuba Jana Ryby, *Sonatě Natalis* Pavla Josefa Vejvanovského a *Vánočnímu interludiu*. Českou vánoční klasiku můžete vidět a slyšet ve Velkém divadle 9. a 15. prosince a na druhý svátek vánoční dokonce ve dvou reprízách od 15.00 a 18.00.

Aktuality DJKT

DIVADELNÍ BRÁNY

V září měli žáci osmých a devátých tříd ZŠ možnost zúčastnit se nového projektu, jehož cílem je seznámit žáky se světem divadla, jeho zákulisím i profesemi, které si ve spojitosti s divadlem málokdo vybaví. Žáci ze 4 základních škol si během dopoledne prošli v Novém divadle 4 interaktivní stanoviště s tématy – propagace, multimédia, kostýmy a scénografie, kde si mohli vyzkoušet práci se sociálními sítěmi, tvorbu kostýmů a scény i výrobu kreativního videospotu k inscenacím. Soutěžní týmy získaly za své snažení drobnou odměnu a materiály, se kterými mohou pracovat dál ve vyučování. Odpoledne pak bylo věnováno setkání pedagogů a ředitelů základních škol s uměleckými šéfy jednotlivých souborů, kteří mimo jiné blíže představili inscenace vhodné pro dospívající mládež. Projekt vznikl pod záštitou radní města pro oblast kultury a cestovního ruchu Elišky Bartákové.

HLASOPLET 20 LET

Může se zdát téměř neuvěřitelné, že je to 20 let, kdy byla v Plzni založena mužská vokální skupina Hlasoplet ze členů operního sboru DJKT. S heslem zpěv jako radost od srdce k srdci původně začínali u spirituálů a popových songů a postupem času se propracovali ke swingovkám, náročnějším skladbám i vlastní tvorbě, například CD s názvem *Betlém, aneb České Vánoce A Cappella*. Kapela prošla během času řadou personálních změn, v současnosti je nejmladšímu členovi právě 20 let. V repertoáru tohoto pěveckého uskupení najdeme zajímavý průřez různými žánry českých i světových evergreenů, ale i písně nové, moderní, které jsou v kombinaci s beatboxem velmi atraktivní i pro mladé publikum. Kulaté výročí Hlasopletu kapela oslavila 9. listopadu ve Velkém divadle.

ROZSVÍCENÍ STROMEČKU DJKT

V pátek 1. prosince rozzáříme světýlka na vánočním stromečku i Vaše tváře. Na nadcházející svátky nás naladí Kajetán – Dětský sbor opery DJKT, Baletní škola, Muzikálové studio i DDD – Divadelní dramatická dílna. Program začíná ve foyer Nové scény od 17.00.

ŽÁR NOCI DIVADEL

Jako každoročně i letos třetí listopadovou sobotu ožijí divadelní budovy netradičními akcemi. Letos ale poprvé DJKT otevře při příležitosti Noci divadel i budovu divadelních dílen, kde kromě prohlídky budou na diváky čekat i různá překvapení od členů všech souborů DJKT. V Novém divadle pak zájemci mohou společně s Apolenou Veldovou a Markem Mikuláškem a jejich svěřenci z DDD hledat ježka v kleci a zažít imerzivní divadlo se vším všudy. Prohlídky z názvem Žár Divadelních dílen vycházejí každou hodinu od 14.00 do 17.00, vstup do Stínadel Nového divadla bude umožněn po předchozí rezervaci v 15.00 a 18.00.

Nesed' doma a dopřej si zážitek!
akce.plzen.eu

- Všechny akce v Plzni a v jejím okolí najdeš na akce.plzen.eu
- Odebírej newsletter a nic ti neuteče.
- Pořádáš akci? Pošli nám ji!

Y: festivaly, gastro, sport, kino, pro děti, přednášky
divadlo, výstavy, festivaly, gastro, sport, kino
avý, festivaly, gastro, sport, kino, pro děti
koncert, divadlo, výstavy, festivaly, gastro
stivaly, gastro, sport, kino, pro děti, přednášky
ly, gastro, sport, kino, pro děti, přednášky
do, výstavy, festivaly, gastro, sport, kino
oly, gastro, sport, kino, pro děti, přednášky
astro, sport, kino, pro děti, přednášky
sdlo, výstavy, festivaly, gastro, sport
ro, sport, kino, pro děti, koncert
o, kino, pro děti, přednášky
ino, pro děti, přednášky
sdlo, výstavy, festivaly, gastro
kino, pro děti, přednášky
ony, gastro, sport, kino
o, pro děti, přednášky
o, pro děti, přednášky
koncert, divadlo, výstavy
ty, přednášky
festivaly, gastro
přednášky
děti, festivaly
koncert, divadlo
ro, sport, kino
rt, divadlo
koncert
stavy
o, sport
pro děti
o, kino
o, sport
stivaly
pro děti, přednášky
tro, sport, kino
rt, kino, pro děti, přednášky
o, sport, kino, pro děti, přednášky

Akce Plzeň

inzerce

Blahopřejeme VZPOMÍNÁME

LILKA ROČÁKOVÁ BYLA JMENOVÁNA ČESTNOU ČLENKOU DJKT

Před představením *Prodané nevěsty* (4. října) ředitel divadla Martin Otava společně se šéfem souboru opery Jiřím Petrdlíkem pogratuloval Lilce Ročákové k jejímu půlkulatému životnímu jubileu a jmenoval ji čestnou členkou DJKT. Známa zpěvačka strávila v DJKT 25 let a k jejím nejmilejším rolím patří Mařenka z *Prodané nevěsty*. Proto také během představení zastoupila Ivanu Veberovou a jednu árii Mařenky zazpívala. „Mařenka byla pro mě klíčovou rolí. Byla to moje úplně první role ve zdejších divadle – pustili mě na scénu bez orchestrální zkoušky a po jevišti mě vodili jako medvěda,“ vzpomíná s úsměvem zpěvačka. „Mařenku jsem pak zpívala 20 let, mnohdy i při slavnostních představeních.“

Lilka Ročáková se narodila ve slovenském Trenčíně, odkud se v roce 1955 přestěhovala s rodiči do Prahy. Vystupovala v divadle Semafor, zpívala s Orchestrem Karla Vlacha, Orchestrem Gustava Broma i se skupinou Olympic. V roce 1969 po vítězství na Pěvecké soutěži Antonína Dvořáka se rozhodla opustit svět populární hudby a věnovat se pouze opeře. Byla stálým hostem Národního divadla v Praze, hostovala v Brně, Liberci, Olomouci či Ústí nad Labem, vystupovala ale i v Německu, Švýcarsku či Rusku. Po odchodu z angažmá učila zpěv a operní herectví na konzervatoři v Plzni. V současnosti se jako režisérka věnuje operním inscenacím pro děti – *Bastien a Bastienka*, *O Rusalce*, *Žvanivý slimejš* nebo *Kocour v botách*, jenž se koncem září vrátil v obnovené premiéře na Malou scénu. „Někdy si říkám, že si ani nezasloužím, mít takové štěstí na vynikající lidi,“ komentuje svou poslední spolupráci se souborem opery v roli režisérky Lilka Ročáková. „Já jim jen vysvětlím, jaká je má představa, a oni sami v rámci řečeného přinesou něco nového. Na Malé scéně není podstatné oslňovat výpravou nebo světelným designem. Podstatné je, aby děti pochopily děj a bylo tam dost prostoru pro jejich fantazii.“ Lilce Ročákové za celé divadlo přejeme pevné zdraví a neutuchající energii k dalším profesním i osobním zážitkům.

1 | s Josefem Benešem (Rusalka, 1971)

2 | s Janem Maléřem (Jak se vám líbí, 2013)

3 | Nabucco (2018)

ZA JOSEFOU VALETOVOU

V pátek 15. září zemřela v pozhnaném věku 86 let dlouholetá členka opery DJKT paní Josefa Valentová. Do DJKT přišla 15. srpna 1961, nejprve působila v operetním souboru, po dvou letech ji legendární šéf plzeňské opery Bohumír Liška angažoval do operního sboru. Svou muzikálností, výborným pěveckým školením a dokonalou znalostí partů se stala oporou sopránové sekce sboru. Pro její hlasové i herecké dispozice jí byly svěřovány i sólové úkoly. Zpívala např. Kuchtíka v *Rusalce*, Pasáčka v *Tannhäuseru*, Pepíka v *Přihodách lišky Bystroušky*, Družičku v *Čarostřelci*, Esmeraldu v *Prodané nevěstě* a další role. Po odchodu do důchodu tato stále svěží dáma působila v letech 1997–2003 jako inspicientka opery a baletu. Nezanedbatelná je také její pedagogická činnost, které se systematicky věnovala od roku 1970 a dosáhla v ní nemalých úspěchů. V roce 2015 převzala prestižní Senior Prix, udělovanou pravidelně Nadací Život umělce. Vzpomínku na Josefu Valentovou nelze zakončit lépe než jejími vlastními slovy: „Mou životní náplní byla a je hudba. Snažím se ji a radost z ní předat i dalším generacím.“

Zbyněk Brabec

ODEŠEL MILOŠ STRÁNSKÝ

Začátkem září zemřel herec, režisér a divadelní ředitel Miloš Stránský. Velká část jeho profesního života je spojená s Horáckým divadlem v Jihlavě, které dlouhá léta vedl. Nesmazatelnou stopu však zanechal také v Plzni. Ještě coby začínající herec nazkoušel v šedesátých letech pod hlavičkou plzeňské činohry celkem pět inscenací. Do Plzně se pak jako ředitel Bellerose v *Cyranovi* z *Bergeracu* vrátil v roce 2006, poté zde nastudoval ještě dvě činoherní a dvě muzikálové inscenace. Na fotografii je v roli Adama z komedie *Jak se vám líbí*, která se zároveň stala jeho poslední.

IVANA ŠAKOVÁ

Krásných 25 let vstupuje na plzeňské jeviště operní pěvkyně Ivana Šaková. Na svém kontě má přes 55 sólových a titulních rolí – mezi její nejoblíbenější patří Vendulka, Salome, Senta a Mařenka, za kterou byla nominována na Cenu Thálie pro rok 2002.

JIŘÍ POKORNÝ

Už 20 let stojí v čele baletu DJKT někdejší sólista Národního divadla Jiří Pokorný. Pod jeho vedením se soubor zařadil k předním tuzemským tanečním tělesům, které sklízí úspěchy u nás i v zahraničí a jehož členové se pravidelně objevují v nominacích na nejprestižnější tuzemské ceny.

MANŽELÉ HRADILOVI

Čtvrt století se do historie plzeňského baletu zapisují také Zuzana a Miroslav Hradilovi. Oba patřili k nejvýraznějším sólistům souboru, nyní se podílejí na vedení mladých tanečníků, na fungování celého souboru i Baletní školy při DJKT.

TŘI SCÉNY PLNÉ EMOCÍ

OPERA ČIHOHRA MUZIKÁL BALET

PROGRAM | PROSINEC

TŘI SCÉNY PLNÉ EMOCÍ

OPERA ČIHOHRA MUZIKÁL BALET

PROGRAM | LEDEN

KALENDÁŘE DJKT

Potěšit malé i velké můžete kalendářem DJKT jak klasickým stolním, s fotkami z inscenací DJKT, tak poprvé také adventním, který nabídne kromě sladkého tajemství i scénu a postavy z oblíbené baletní klasiky *Louskáček*. Adventní kalendář si navíc můžete pořídit prázdný a sami si ho naplnit (do krabiček se vejdu například i ponožky) nebo koupit plněný domácími karamely, perníčky a želatinovými bonbony. Po vymslání sladkostí Vám krabice v podobě divadelního jeviště zůstane jako hračka nebo milá vzpomínka. K zakoupení v pokladně předprodeje.

Arthur Miller | ČARODĚJKY ZE SALEMU

Zprvu nevinná hra salemských dívek rozpoutá lavinu vyšetřování a poprav, jež se navzdly vryla do historie v podobě děsivých čarodějnických procesů v 17. století. Davová hysterie, nabalování strachu a zla ve společnosti, manipulace s pravdou i schopnost využít takové situace ve svůj prospěch... To vše lze nalézt ve hře Arthura Millera i v originální inscenaci Adama Doležala na Nové scéně, která díky skvělým hereckým výkonům, ale i například živému hudebnímu doprovodu, přináší téměř hororový zážitek.

VELKÉ DIVADLO

NOVÁ SCÉNA

MALÁ SCÉNA

VELKÉ DIVADLO

NOVÁ SCÉNA

MALÁ SCÉNA

01. Pá 19:00-22:15	Manon	CZ, DE, TIT	VD4 sen.
02. So 19:00	Čajkovský		H
03. Ne	nehraje se		
04. Po	nehraje se		
05. Út	nehraje se		
06. St 19:00-20:30	Pravda		volitelné pro NS
07. Čt	nehraje se		
08. Pá 19:00-22:10	Armida	EN, TIT	K4
09. So 19:00-20:30	Česká mše vánoční		
10. Ne	nehraje se		
11. Po 16:00	Divadelní prohlídky		
12. Út	nehraje se		
13. St 19:00-21:00	Louskáček		K2
14. Čt 19:00-21:00	Louskáček		K3
15. Pá 19:00-20:30	Česká mše vánoční		
16. So 18:30	Lektoršský úvod – Go Back for Murder		foyer
19:00	Go Back for Murder		premiera P
17. Ne 16:00-18:00	Louskáček		S
18. Po 16:00	Divadelní prohlídky		
19. Út 11:00-13:00	Louskáček		S1
19:00-21:00	Louskáček – benefiční představení		
20. St 11:00-11:40	Česká mše vánoční ve zkrácené úpravě pro školy		S2
19:00	Go Back for Murder		
21. Čt	nehraje se		
22. Pá	nehraje se		
23. So	nehraje se		
24. Ne	nehraje se		
25. Po	nehraje se		
26. Út 15:00-16:30	Česká mše vánoční		
18:00-19:30	Česká mše vánoční		
27. St 19:00	Go Back for Murder		VD2
28. Čt 19:00-21:00	Louskáček		
29. Pá 19:00-21:05	Věc Makropulos	DE, TIT	KB
30. So 17:00-20:15	Manon	CZ, DE, TIT	
31. Ne 18:00-19:30	Pravda – silvestrovské představení s příchitem		

01. Pá 17:00	Rozsvícení vánočního stromu		foyer
02. So 18:30	Lektoršský úvod – Jesus Christ Superstar		foyer
19:00	Jesus Christ Superstar		premiera A
03. Ne 16:00-18:15	Vánoce na poušti		K6
04. Po	nehraje se		
05. Út 19:00-22:00	Něco shnilého!		
06. St 19:00	Jesus Christ Superstar		NS2
07. Čt 19:00-22:00	Kozi válka		
08. Pá	nehraje se		
09. So 19:00	Jesus Christ Superstar		
10. Ne 14:00	Jesus Christ Superstar		
19:00	Jesus Christ Superstar		NS6
11. Po 16:00	Divadelní prohlídky		
12. Út 19:00	Jesus Christ Superstar		NS1
13. St	nehraje se		
14. Čt 11:00-14:00	Billy Elliot		zadáno
19:00-22:00	Billy Elliot		
15. Pá 19:00-22:00	Billy Elliot		
16. So 19:00-21:20	Quo vadis	DE, TIT	K7
17. Ne 10:30-12:00	Muzikálové matiné Lucie Pragerové		foyer MM
17:00-20:00	Něco shnilého!		dermiera
18. Po 16:00	Divadelní prohlídky		
19. Út	nehraje se		
20. St 19:00	Kajetán – Vánoční koncert		
21. Čt	nehraje se		
22. Pá	nehraje se		
23. So	nehraje se		
24. Ne	nehraje se		
25. Po	nehraje se		
26. Út 16:00-19:00	Billy Elliot		
27. St 19:00-22:00	Billy Elliot		
28. Čt 19:00-21:10	Klapzubova jedenáctka		
29. Pá 19:00-21:40	Čarodějky ze Salemu		
30. So 17:00-20:10	My Fair Lady		
31. Ne 18:00-21:10	My Fair Lady – silvestrovské představení s příchitem		

01. Pá 17:00-18:20	Enigmatické variace		
20:00-21:20	Enigmatické variace		
03. Ne 14:00-14:50	Kocour v botách		obnovená premiéra
09. So 17:00-17:50	1 x 6 pohádek		J1
10. Ne 15:00-15:50	1 x 6 pohádek		J2
17:00-17:50	1 x 6 pohádek		J2
12. Út 19:00-21:20	Jednou hole, jednou na nože		
13. St 10:00-11:15	Co takhle svatba, princí?		zadáno
19:00-21:50	Sweeney Todd		
14. Čt 18:00	Sethánj s činohrou na téma Go Back for Murder		foyer
15. Pá 19:00-20:10	Vyhoďte ho z kola ven		naposledy v sezóně
16. So 19:00-20:40	FUN HOME		
17. Ne 15:00-15:50	1 x 6 pohádek		
17:00-17:50	1 x 6 pohádek		
19. Út 11:00-13:15	Lidé, místa, věci		zadáno
20. St 11:00-13:45	Přiliš drahý jed *		zadáno
26. Út 15:00-16:00	Sněhurka		naposledy v sezóně
17:00-18:00	Sněhurka		
27. St 17:00-17:50	Kocour v botách		
28. Čt 19:00-21:50	Sweeney Todd		
29. Pá 19:00-21:50	Sweeney Todd		dermiera

Sylvie Bodorová | QUO VADIS

Současná opera skladatelky Sylvie Bodorové uvedená v DJKT ve světové premiéře vznikla na motivy stejnojmenného románu polského romantického spisovatele Henryka Sienkiewicze a na základě děl antických autorů. Jejím hlavním motivem je pronásledování prvních křesťanů v Římě za vlády krutého císaře Neronu. Nenechte si ujít velkolepou scénu i precizní pěvecké výkony.

01. Po	nehraje se		
02. Út 19:00	Go Back for Murder		VD1
03. St 19:00-21:05	Věc Makropulos	DE, TIT	KMD
04. Čt 19:00-21:50	Libertin		VD3
05. Pá 19:00-20:30	Česká mše vánoční		volitelné pro NS
06. So 14:00-16:00	Louskáček		
19:00-21:00	Louskáček		D
07. Ne 14:00-16:00	Louskáček		
08. Po	nehraje se		
09. Út 19:00-21:00	Louskáček		
10. St 19:00-21:00	Louskáček		
11. Čt	nehraje se		
12. Pá 19:00-20:30	Pravda		
13. So 19:00-22:00	Prodaná nevěsta	DE, TIT	RČH
14. Ne	nehraje se		
15. Po	nehraje se		
16. Út	nehraje se		
17. St 19:00-22:10	Armida	EN, TIT	Z RČH
18. Čt	nehraje se		
19. Pá 19:00	Go Back for Murder		VD4
20. So 19:00-22:00	Radúz a Mahulena		VD5 RČH
21. Ne 16:00-19:00	Radúz a Mahulena		K6
22. Po	nehraje se		
23. Út	nehraje se		
24. St 19:00-21:10	Brouk v hlavě		
25. Čt 19:00-21:10	Brouk v hlavě		
26. Pá 19:00-20:30	Pravda		KB
27. So 18:30	Lektoršský úvod – La clemenza di Tito		foyer
19:00	La clemenza di Tito	CZ, DE, TIT	premiera P
28. Ne 19:00-21:30	J sme muzikál! ve Velkém		
29. Po	nehraje se		
30. Út 19:00	Go Back for Murder		Ľ
31. St 19:00	La clemenza di Tito	CZ, DE, TIT	VD2

01. Po	nehraje se		
02. Út	nehraje se		
03. St 19:00-20:50	Srdce		
04. Čt 19:00-21:20	Quo vadis	DE, TIT	RČH
05. Pá 11:00-13:25	Richard III.		zadáno
06. So 19:00-21:35	Richard III.		NS5
07. Ne 19:00-21:15	Vánoce na poušti		K7
08. Po	nehraje se		
09. Út 19:00-21:10	Klapzubova jedenáctka		K1
10. St 11:00-13:10	Klapzubova jedenáctka		S2
11. Čt	nehraje se		
12. Pá 19:00	Jesus Christ Superstar		NS4
13. So 14:00	Jesus Christ Superstar		
19:00	Jesus Christ Superstar		
14. Ne 14:00	Jesus Christ Superstar		
15. Po	nehraje se		
16. Út 11:00-13:40	Čarodějky ze Salemu		zadáno
17. St 19:00-21:40	Čarodějky ze Salemu		K2
18. Čt 19:00-22:10	My Fair Lady		
19. Pá 19:00-22:10	My Fair Lady		
20. So 19:00-22:00	Kozi válka		H
21. Ne 14:00-17:00	Kozi válka		OS
22. Po	nehraje se		
23. Út 10:30-13:30	Kozi válka		S1
19:00-22:00	Kozi válka		za 13. 6.
24. St 10:30-13:30	Kozi válka		zadáno
25. Čt 19:00-21:00	Ferdinand a Filipína		K3
26. Pá 19:00-21:00	Ferdinand a Filipína		K4
27. So 14:00-17:00	Billy Elliot		
19:00-22:00	Billy Elliot		
28. Ne 19:00-21:25	Richard III.		NS6
29. Po	nehraje se		
30. Út 11:00-13:25	Richard III.		zadáno
19:00-21:10	Candide	EN, TIT	
31. St 19:00-20:50	Srdce		

02. Út 19:00-20:30	Green Day's American Idiot	CZ, TIT	
03. St 19:00-20:30	Green Day's American Idiot	CZ, TIT	za 31. 10.
04. Čt 19:00-20:40	FUN HOME		dermiera
05. Pá 11:00-12:10	Kylice		zadáno
07. Ne 15:00-16:15	Co takhle svatba, princí?		
17:00-18:15	Co takhle svatba, princí?		
09. Út 10:00-11:15	Co takhle svatba, princí?		zadáno
19:00-20:15	Co takhle svatba, princí?		
11. Čt 19:00-21:20	Jednou hole, jednou na nože		
12. Pá 17:00-17:50	Kocour v botách		
14. Ne 15:00-15:50	1 x 6 pohádek		
17:00-17:50	1 x 6 pohádek		
20. So 17:00-18:25	Malá mořská víla		obnovená premiéra
21. Ne 15:00-16:25	Malá mořská víla		
17:00-18:25	Malá mořská víla		
23. Út 10:00-11:25	Malá mořská víla		zadáno
24. St 10:00-10:50	1 x 6 pohádek		zadáno
25. Čt 19:00-20:30	Green Day's American Idiot	CZ, TIT	
26. Pá 19:00-20:30	Green Day's American Idiot	CZ, TIT	
27. So 19:00-21:45	Přiliš drahý jed*		
28. Ne 15:00-16:25	Malá mořská víla		J3
17:00-18:25	Malá mořská víla		J4
30. Út 10:00-11:25	Malá mořská víla		zadáno
31. St 19:00-21:15	Lidé, místa, věci		

Julius Zeyer / Jusek Suk RADÚZ A MAHULENA

Poetické drama s kořeny ve slovenské lidové pohádce je nádherným propojením mluveného slova s živou hudbou. Nenechte si ujít některou z lednových a únorových repréz.

* - Představení s lektoršským úvodem – začátek půl hodiny před představením
Pro zakoupení vstupenek využijte následující místa:
- Předprodej DJKT – po-pá 10:00-18:00 – Smetanovy sady 16, Plzeň
- Divadelní pokladny všech tří scén – otevřené vždy hodinu před představením
- všechna prodejní místa Plzeňské vstupenky
on-line prodej – www.plzenskavstupenka.cz | www.djkt.eu
DJKT si vyhrazuje právo na změnu programu.

	ROK	
	ČESKÉ	
	HUDBY	
	2024	

SMETANA
200

Rok české hudby v Plzni

Speciální nabídka balíčků k Roku české hudby v DJKT

MŮJ SMETANA

13. 1. 2024 | 24. 5. 2024 | Velké divadlo | **PRODANÁ NEVĚSTA**
6. 12. 2024 | Velké divadlo | **DALIBOR**
3. 5. 2024 | 14. 5. 2024 | 8. 11. 2024 | Velké divadlo | **HUBIČKA**
10. 11. 2024 | 7. 12. 2024 | Velké divadlo | **ČERTOVA STĚNA**
28. 6. 2024 | Amfiteátr Lochotín | **LIBUŠE – Noc s operou**
4. 1. 2025 | Velké divadlo | **BRANIBOŘI V ČECHÁCH**
5. 1. 2025 | Velké divadlo | **TAJEMSTVÍ**
6. 1. 2025 | Velké divadlo | **DVĚ VDOVY**
28. 2. 2024 | Nová scéna | **V HUDBĚ ŽIVOT ČECHŮ**
slavnostní koncert k RČH
• Součástí koncertu je bonus v podobě fragmentu opery **VIOLA**
podle Shakespearovy komedie Večer tříkrálový

KLASIK RČH

13. 1. 2024 | 24. 5. 2024 | Velké divadlo | **PRODANÁ NEVĚSTA**
6. 12. 2024 | Velké divadlo | **DALIBOR**
3. 5. 2024 | 14. 5. 2024 | 8. 11. 2024 | Velké divadlo | **HUBIČKA**
10. 11. 2024 | 7. 12. 2024 | Velké divadlo | **ČERTOVA STĚNA**

- RČH PRO DĚTI** | Pohádková představení různých žánrů
CO TAKHLE SVATBA, PRINCI? | Malá scéna | 11. 2. 2024
KOCOUR V BOTÁCH | Malá scéna | 28. 4. 2024
MALÁ MOŘSKÁ VÍLA | Malá scéna | 6. 10. 2024
PLZEŇSKÝ POVĚSTI | Malá scéna | 24. 11. 2024
KYTICE | Malá scéna | 15. 12. 2024
INTRO '23 JUNIOR „I LIKE ZIMA“ | Nová scéna | 21. 5. 2024

- DE LUXE RČH** | V prodeji od února 2024
LA CLEMENZA DI TITO | Velké divadlo | 2. 3. 2024
LA CLEMENZA DI TITO | Bayreuth | 11. 5. 2024

LAHŮDKOVÝ RČH – operní fajnšmekr

- JSEM KNĚŽNA BLÁZNŮ** | Malá scéna | 27. 3. 2024
ZÁPISNÍK ZMIZELÉHO | Malá scéna | 9. 11. 2024
V HUDBĚ ŽIVOT ČECHŮ | Nová scéna | 28. 2. 2024
slavnostní koncert k RČH

Tip! Představení označená v programu **TOP RČH** nabídnou jedinečnou atmosféru, kterou při „běžných“ reprízách nezažijete.
Další informace včetně cen a doprovodného programu najdete na webových stránkách Divadla J. K. Tyla.